

NÁMA HATTA

jaro 2020 • časopis hnutí Hare Krišna

Čtyři druhy anarth
GBC ke koronaviru
Duchovní chuť z Damodary

Kdo je šílený?

Obsah

4 **SERIÁL**
„What is the Difficulty?“
- Šruta Kírti dás

8 **PŘEDNÁŠKA**
Kdo je šílený?
- Śrīla Prabhupáda

14 **PŘEDNÁŠKA**
Čtyři druhy anarth
- Bhaktivaibhava Svámí

18 **ŠĀSTRA**
Střípky z Čaitanja
čaritámṛity
- Krišnadás Kavirádž
Gósvámí

20 **MEDITACE**
Śrīdhām Májapur 2020

22 **ISKCON NEWS**
GBC ke koronaviru

23 **VZDĚLÁVÁNÍ**
Učení se nazpaměť 22
- Aruddha déví dásí

27 **POEZIE**
Píseň maktléře
- Bhaktivinód Thákur

29 **ZAMYŠLENÍ**
Nesmyslný kolos
- bhakta Antonín Pavelka

30 **FILOZOFIE**
Úvod do védské filozofie 3
- bhakta Jan Mareš

34 **ESEJ**
Příčina válek a násilí
- bhakta Jan Samiec

35 **ŠĀSTRA**
Śrīmad Bhágavatam 11.18
- Śrīla Vjásadéva

39 **PRASÁDAM**
Duchovní chuť z Damodary
- Páda Pankadža dás

41 **PÁDAJÁTRÁ**
Bude Pádajátrá 2020?
- Nrisinha Čaitanja dás

42 **RATHA-YATRA**
Jak to bude s Ratha-yatrou?
- Rádhiká Sundarí déví dásí

43 **PRASÁDAM**
Být, či nebýt veganem
- Kadamba Kánana Svámí

40 **RECEPT**
Gratinované brambory
- bhakta Petr Malý

zakladatel-áčárja Śrī Śrīmad A. Č.
Bhaktivédánta Svámí Prabhupáda
Mezinárodní společnost pro vědomí Krišny

Vydavatel

CENTRUM PRO VÉDSKÁ STUDIA
Lužce 48, Karlštejn 267 18
www.harekrsna.cz
www.harekrsna-luzce.cz
www.govindashop.cz
www.govinda.cz

REDAKTORKA: Džalángi déví dásí
736 245 446, jalangi@email.cz

SAZBA: Madhu Pandit dás

KOREKTURY: Hémalatá Thákurání déví dásí

PŘEDPLATNĚ: Íšání déví dásí
774 919 977, jimkrupicka@cmail.cz

SPOLUPRACOVALI:

BHAKTIN AMALA KONOPOVÁ, BHAKTIVIDJÁ PŮRNA SVÁMÍ, BHAKTIN DORIS DRIENOVÁ, KADAMBA KÁNANA SVÁMÍ, KASTURÍ MANDŽARÍ DÉVÍ DÁSÍ, KAVITÁ DÉVÍ DÁSÍ, BHAKTA LUKÁŠ MIKULECKÝ, NARÁKRITÍ DÁS, NRISINHA ČAITANJA DÁS, BHAKTA OLDŘICH JANOTA, BHAKTA OLEG DYMOKUROV, PRAHLÁD NRISINHA DÁS, PRÁNANÁTNA HARI DÁS, PRIJA KÍRTI DÁS, PUNJA PALAKA DÁS, RASABIHÁRÍ DÉVÍ DÁSÍ

V časopise jsou použity obrazové
podklady z BBT
Čtvrtletník Nāma Hata, 24. ročník, č. 2
Vydáno na jaře 2020
Registrační číslo MK ČR E 16036

Príspevky na vydávání časopisu
můžete zasílat na adresu vydavatele
nebo na účet časopisu:
2401331184 / 2010

Kde nás najdete

Centrum pro védská studia,
Lužce 48, Karlštejn, 267 18
tel. 311 516 558, 736 107 009
www.harekrsna-luzce.cz

Farma Krišnúv dvůr,
Městečko u Benešova č. 1,
Postupice, 257 01,
tel. 317 796 008, 603 700 512
www.krisnuvdvur.cz

**Hare Krišna centrum
Harinám Mandir,**
Zenklova 107, Praha 8, 180 00,
tel. 603 205 991
facebook.com/harinama.mandir

**Kazatelské centrum
Prabhupád bhavan,**
Durdáková 34, Brno sever, 613 00
tel. 604 472 982, 731 445 474
www.bhavan.cz

Náma Hatta centrum Čakra,
Lutořín 7, Kostelec na Hané,
798 41
tel. 731 154 233

Kazatelské centrum Hari-dhám,
tel. 603 958 447
www.haridham.cz

Farma Nava Gókula,
Skavsko 518, Morkovice-Slížany
tel. 605 732 154
www.gokula.cz

VEGETARIÁNSKÉ RESTAURACE

Góvinda, Soukenická 27, Praha 1
tel. 605 700 872
www.govindarestaurace.cz

Góvinda, Na hrázi 5, Praha 8
tel. 284 823 805
www.govinda-vegclub.cz

Balaráma, Orlická 9, Praha 3
tel. 222 947 365
www.balarama.cz

Góvinda, Husova 464, Benešov
tel: 731 761 831
www.govindabene.cz

Hare Krišna,

zdá se, že vstupujeme do neobyčejných časů a nových poměrů. Podobně bylo asi lidem zažívajícím nečekané změny režimů nebo začátky válek.

Jejich železobetonové představy o tom, jaký je svět, ve kterém žijí, a jaká budoucnost je v něm čeká, braly radikálně za své. Stejněmu zhroucení zažitých paradigmat čelíme i teď tváří v tvář globální pandemii, kvůli které krachují trhy a mizí pocit bezpečí starého známého světa.

Oddaní však mají i v takových dramatických chvílích oproti všem ostatním jednu obrovskou výhodu. I když padne měna nebo vláda, i když se zastaví ekonomika nebo onemocní tisíce lidí, pořád můžou vyhledat útočiště u lotosových nohou překrásného Krišny. Věčný vztah mezi Ním a živou bytostí totiž nepodléhá času ani žádným tragickým událostem, třebas i světového formátu. To, co platilo před tisíci lety, platí i dnes, přestože vnější kulisy tohoto hmotného divadla se vlivem vášně a nevědomosti neustále proměňují.

Oddaní chovají k Nejvyššímu Pánu obrovskou důvěru a chápou, že úplně všechno, co se v jejich životech děje, je jen Krišnova sladká vůle, při které se nechává vést pouze svou čistou láskou. Bez ohledu na to, jak katastrofální můžou vnější okolnosti - buď dooprav-

dy nebo jen zdánlivě vlivem mediální propagandy - být.

Je jen na nás to v té pohnuté pění dní spatřit a uvědomit si, že nikdo na celém světě nás nemá raději než On a že nikdo pro nás nikdy nedokáže naplánovat nic lépe než On. Jako v náručí milujícího otce se můžeme nechat s dětskou důvěrou přenést těžkými časy, které se před námi otevírají. A můžeme je využít k ještě většímu odevzdání se s pochopením, že všechno je tak, jak má být. Že jsme věčné duše, kterých se záležitosti tohoto hmotného světa v podstatě nedotýkají, a že na tuto planetu smrti stejně nepatříme. Nicméně vám všem i sobě přeji, ať už se stane cokoli, ať z toho vyjdeme co nejlépe - duchovně i materiálně!

Vaše služebnice
Džalángí déví dásí

Zveme vás!

Vzhledem k omezením doprovázejícím šíření koronaviru jsou pro veřejnost dočasně uzavřeny chrámy Mezinárodní společnosti pro vědomí Krišny, restaurace vydávají prasádam s sebou a rozvázejí jej po okolí.

Dokud se vše opět neurovná, můžete kontaktovat jednotlivá střediska telefonicky nebo e-mailem.

Sledujte webové stránky www.harekrsna.cz, dalších center a jednotlivých celojátrových projektů a mezitím využijte nepřeberné množství přednášek a kirtanů ve virtuální realitě.

Zpívejte Hare Krišna

Na cestách se Šrílou Prabhupádom nebyla nouze o četná a radostná dobrodružství. Osobní služba našemu slavnému Gurudévovi podléhala striktním pravidlům, avšak kolik z ní proudivo sladkosti! Těžko si představit něco zázračnějšího než vařit pro něho, masírovat ho a starat se o jeho potřeby. Až na jedinou výjimku – být přítomen tomu, když se Jeho Božská Milost dostávala do transu. To byl poklad ze všech nejvzácnější. K takovým výjimečným událostem docházelo pouze tehdy, když Šríla Prabhupáda při přednášce seděl v chrámové místnosti na svém vjasásanu. Nejznámější taková událost se odehrála v průběhu májápurského festivalu.

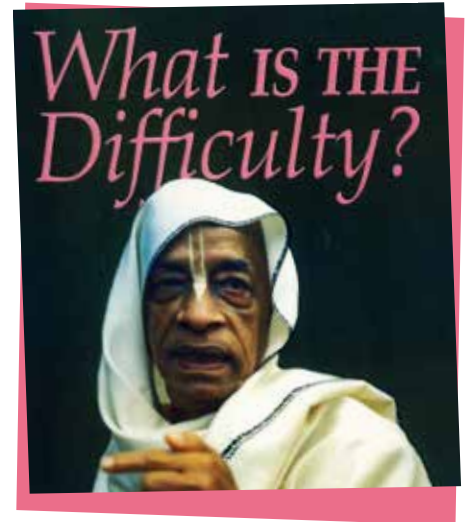
Když tehdy Prabhupáda přednášel, byly v chrámu přítomny stovky oddaných. Najednou se Šríla

6. dubna 1975,
ISKCON Májápur,
Indie

Prabhupáda odmlčel a zůstal tiše sedět se zavřenýma očima. Všichni v místnosti ztichli, aby ho nerušili. Bylo by slyšet i špendlík spadnout. Neodvažovali jsme se ani hlasitě dýchat. Stovky oddaných byly napojeny na vnitřní rozpoložení Jeho Božské Milosti, a všichni se nechávali unášet Prabhupádovým vytržením. Naše mysli překypovaly očekáváním. Šríla Prabhupáda nás všechny přenášel do jiného světa.

Takhle to trvalo nějakou dobu, ale zničehonic jeden sannjásí, sedící vedle vjasásanu, začal hlasitě zpívat: „Nama Óm Višnu-pádája...”

Šríla Prabhupáda byl vůči svým žákům vždy velmi vstřícný. Staral se o nás, dával na nás pozor a zajímal se o nás.

Bylo mi, jako kdyby mě někdo vytrhl z nebeské říše. Oddaní se začali ke zpěvu zdráhavě připojovat. Netrvalo dlouho a Šríla Prabhupáda znovu nabyl své vnější vědomí a připojil se ke kírťanu svých žáků.

Po kírťanu vypukly mezi oddanými neshody. Někteří toho zpívajícího sannjásího kritizovali: „Jak jsi to mohl udělat? Šríla Prabhupáda byl v extázi. Copak jsi neviděl, že nikdo jiný nezpívá? Měl jsi přestat.”

„Ale mě napadlo, že bych měl zpívat,” odpověděl. „Zdalo se mi to správné.”

V té době byl Prabhupádovým tajemníkem Brahmánanda Mahárádž. Pokoušel se v tom sporu dělat prostředníka, ale nezdařilo se mu to. Nakonec souhlasil s tím, že celou věc přednese Šrílovi Prabhupádovi. Odpoledne jsme přišli do Prabhupádova pokoje.

„Šrílo Prabhupádo,” řekl Brahmánanda Mahárádž, „vzpomínáte si, jak jste na přednášce přestal hovořit a upadl do transu?”

Ještě než mohl pokračovat, Šríla Prabhupáda odpověděl tichým hlasem, skoro jako kdyby se za něco omlouval.

„Nedělám to příliš často,” řekl.

„Jistě, Prabhupádo,” řekl Brahmánanda, chápající Prabhupádovu pokoru. „Když se to ale stane, co máme dělat? Máme jen

zůstat sedět? Nebo bychom měli zpívat džapu?”

„Ano, zpívejte,“ odpověděl Šríla Prabhupáda. „Zpívejte Hare Krišna. Proč z toho děláte takový problém? Prostě zpívejte Hare Krišna. To je správně.“

Jako vždy nemám slov pro vyličení toho, jakým způsobem Šríla Prabhupáda hovořil. Když řekl: „Nedělám to příliš často,“ byl to ten nejnevinnější hlas, jaký jsem kdy slyšel. Jeho ušlechtilost a pokora byly ohromující. Omlouval se za projevy toho, co je znakem čistého odaného. Zdálo se, jako kdyby se Šríla Prabhupáda cítil rozpačitě,

že jsme byli svědky jeho osobního setkání s Krišnou.

Jednou z nejpozoruhodnějších věcí na Jeho Božské Milosti byl způsob, jakým nám ukazoval, že stačí pouze následovat proces uvědomování si Krišny, a pak že můžeme bez problémů dosáhnout stavu dokonalosti. Zdálo se, že nás nechtěl odrazovat tím, jak je výjimečný, a tak v nás vzbuzovat dojem, že vědomí Krišny je pro začátečníky příliš obtížné. Dával nám naději. Díky němu jsme měli pocit, že vědomí Krišny je pro nás pro všechny. O sobě hovořil vždy v plurálu: „Jsme Krišnúv služebníci.“ Tak do toho

zahrnoval i nás. A stejně jako nás přenášel jinam v ten zvláštní den v Májápuru, vede nás i teď dál „zpátky domů, zpátky k Bohu“.

Šrílo Prabhupádo, děkuji vám za náhled do vašich osobních chvil. Miloval jsem tu možnost sedět celé hodiny v chrámové místnosti u vašich nohou. To, kde jste v té chvíli byl, si mohu jen představovat. Vědomí, že jste nejvyšší osobností v těchto třech světech, mě naplňuje hrdostí. A přece vy sám jste o odkrytí krátkého náhledu do vaší vnitřní extáze hovořil pokorně. Prosím o možnost naslouchat znovu a znovu vašemu sladkému hlasu.

Můžeš se vrátit

B ylo jen velmi málo okamžiků, kdy pobývat ve stejné místnosti se Šrílou Prabhupádou bylo obtížné. Člověk si samozřejmě dokáže snadno představit, jak báječné by bylo pobývat v Prabhupádově přítomnosti dvacet čtyři hodin denně. Nicméně přítomnost jiných osob někdy náladu v jeho pokoji změnila.

Jednoho dne přišel Šrílu Prabhupádu navštívit Dévánanda Mahárádž. Šríla Prabhupáda ho v minulosti zasvětil a Dévánanda byl nyní sannjásí. V roce 1970 byl také krátce Prabhupádovým osobním služebníkem. Žádal o možnost navštívit Šrílu Prabhupádu a Prabhupáda svolil, že mu udělí daršan, přestože Dévánanda již nebyl členem ISKCONu. Šríla Prabhupáda seděl za svým stolem a Dévánanda vstoupil, aniž by složil poklonu. V místnosti jsem byl ještě já a Brahmánanda Mahárádž. Dévánanda měl na sobě oranžové šaty ze zářivého saténu, a vlasy

a vousy měl zacuchané. Na tváři měl podivný úsměv. Začal mluvit na Šrílu Prabhupádu tak zvláště, že jsem nerozuměl ani jedinému jeho slovu. Rukama pohyboval, jako kdyby dělal nějaké mudry. Byl to bizarní pohled. Zdálo se, že je pod silným vlivem drog.

Šríla Prabhupáda jeho nesmyslné jednání několik minut toleroval. K žádné výměně názorů nedocházelo, protože Dévánanda mluvil bez ladu a skladu. Nakonec Šríla Prabhupáda, jeho slitovný duchovní učitel, řekl: „Jestli se chceš vrátit, počinej si jako on.“ Ukázal na Brahmánandu Mahárádže a pokračoval: „Ohol si hlavu a tváře, oblékni si dhóti, a pak bude všechno v pořádku. Můžeš se vrátit.“

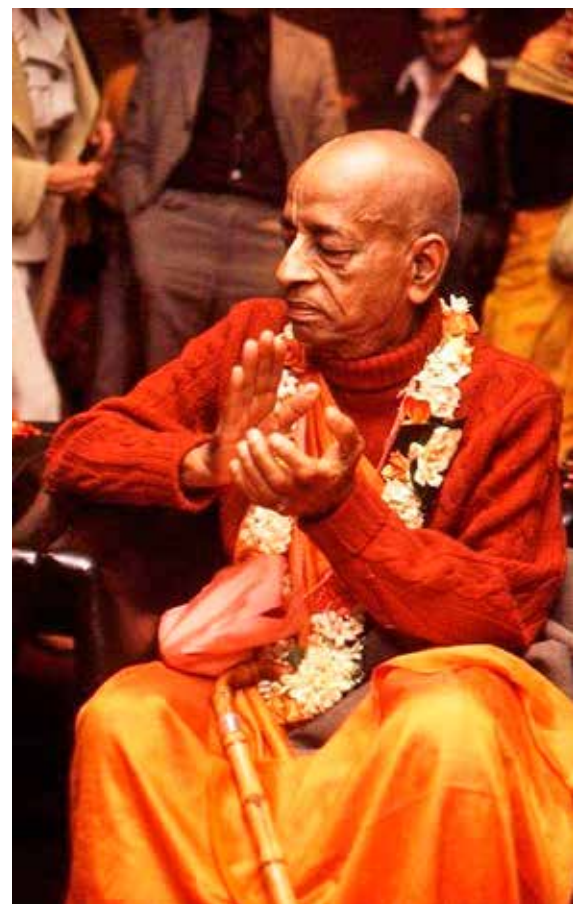
Dévánanda dál máchal rukama. „Ne. Kvůli tomu jsem nepřišel,“ řekl.

Pak se zase všelijak kroutil a mluvil nesmysly. Šríla Prabhupáda toho měl již dost.

„Vypadni!“ zakřičel.

11. dubna 1975, ISKCON
Haidarábád, Indie

Prostě zpívejte Hare Krišna

Stačí následovat proces uvědomování Krišny a můžeme dosáhnout dokonalosti

Dévánanda se začal hněvem trást. Brahmánanda Mahárádž ho popadl a násilím odvedl z pokoje. Šríla Prabhupáda zuřil. Přestože jeho hněv nebyl namířený na mě, bylo mi jako člověku, do kterého praštil blesk. Bylo děsivé být i v pouhé blízkosti Prabhupádova hněvu. Kdybych se uměl vypařit, hned bych to udělal. Duchovní sílu, která z Prabhupádova hněvu vycházela, je obtížné popsat. Z tohoto setkání byla zvláště patrná jeho naprostá oddanost svým žákům.

Byla to jedna z nejobtížnějších zkušeností, které jsem se Šrílou Prabhupádou zažil. Bylo podivuhodné, jak toleroval Dévánandovo divné chování. Nabídl mu, že ho přijme zpátky za svého žáka, přestože Dévánanda sešel daleko z cesty vědomí Krišny a očividně překročil práh normálnosti do šílenství. Když Jeho Božská Milost viděla, že Dévánanda nemá zájem přijmout jeho pokyn, milostivě ho poslal pryč dřív, než mohl napáchat další přestupky.

Šrílo Prabhupádo, prosím, abyste mě chránil přede mnou samotným. Kéž nikdy neudělám nic, co by vás rozhněvalo. Největším nebezpečím je ztratit útočiště u vašich lotosových nohou. Můj starší duchovní bratr zabředl do iluze, uvízl v kvalitě nevědomosti a utonul v bažině falešného ega. Přitom jste ho předtím svou mocí pozvedl do vysokého postavení a díky vaší milosti dosáhl vznešené úrovně služby jako sanjásí. Ale i když jste byl ještě s námi, někteří z vašich žáků propadli iluzi v domněni, že pro dosažení dokonalosti musí jít někam jinam. Výsledek Dévánandova sejití z cesty byl očividně katastrofální.

Pro mě samotného je vrcholem dokonalosti sedět v příbytku pro služebnictvo a čekat, až zazvoníte. Modlím se, abych mohl vždy odpovédět na vaše volání tím, že se rozběhnu do vašeho pokoje, složím poklony a spatřím vaše lotosová chodidla, vyčnívající zpod vašeho pracovního stolu.

(Dévánanda později zemřel následkem dobrovolné hladovky v jedné jeskyni v jižní Indii.)

Takže tvoje matka je velmi krásná?

Byl to, jestli se to tak dá říci, jeden typický den ve Vrindávan-dhám. Byl jsem sám se Šrílou Prabhupádou v jeho novém příbytku a dával mu polední masáž. Prabhupáda seděl se zkříženýma nohama na své rohoži a já jsem jako obvykle seděl po jeho pravici a masíroval mu nohy hořčičným olejem. Přesto tu bylo

něco nezvyklého, a já jsem se cítil nesvůj. Dokonce jsem se začal cítit trapně. Zdálo se mi totiž, že zatímco já masíruji Prabhupádovi nohy, tak on si prohlíží má chodidla. Tak se to táhlo po nějakou dobu, která mi připadala jako věčnost. Neodvažoval jsem se Prabhupádu zeptat, na co se vlastně dívá. Jak bych se na něco takového mohl ptát?

16. dubna 1975,
Krišna-Balaráma
Mandir, Vrindávan,
Indie

Najednou jsem se v přítomnosti mého duchovního učitele začal ostýchat. To bylo neobvyklé. Šríla Prabhupáda byl mistr v tom, aby se každý v jeho přítomnosti cítil uvolněně, tím spíše já, který jsem s ním byl už tak dlouho. Ostatně jak by mohl člověk vykonávat osobní službu, kdyby se cítil nějak jinak?

Často jsem se zmínil o tom, že při masáži se mnou Prabhupáda hovořival jen zřídka - s jedinou výjimkou, a to když jsem byl za ním. Stala se z toho taková naše tradice. Když jsem Prabhupádovi masíroval záda, kladl mi zajímavé otázky nebo mi vyprávěl poutavé příběhy. Částečně to určitě bylo proto, že masírováním jeho zad jsem denně trávil asi tak hodinu, zatímco masírováním ostatních částí jeho těla další půlhodinu.

Dál jsem tedy masíroval Prabhupádova stehna, s tím rozdílem, že teď jsem se pokoušel schovat svá chodidla pod svou gamšu, protože je nespouštěl z očí. Nakonec se to prolomilo, když Prabhupáda, aniž by přestal hledět na má chodidla, nenuceně pravil: „Takže tvoje matka je velmi krásná?“

Jú! Tak to tedy byla otázka pro žáka starého dvacet tři let, který se snaží hledět na každou ženu jako na svoji matku! „Krásná“ rozhodně nebylo slovo, které bychom my, jeho žáci, použili v rozhovoru se

Šrílou Prabhupádou o ženách. Ale v Prabhupádově společnosti nebyla o překvapení nouze. Když jsem se vzpamatoval, začala mi laskavost mého zázračného duchovního otce docházet. Dovoľoval mi vstupovat s ním do velmi důvěrných chvil, na mnoha rovinách. Nebyl jsem si nikdy jistý, co tím sleduje, ale naučil jsem se, že nejlepší je úplně se otevřít čemukoliv, co si přeje. Konec konců, vždyť mě měl prokouknutého skrz naskrz. Přitom já jsem nebyl schopen ani si uvědomit, že nejsem mé tělo, takže pochopitelně nejsem ani má chodidla.

„Mé matce je teď asi padesát let,“ odpověděl jsem. „Ale ano, je to velmi krásná žena.“ Dokázal jsem to! Vytáhl jsem svou nohu zpod gamši, tu, kterou si Prabhupáda předtím prohlížel, a řekl jsem o nějaké ženě, že je krásná. Moje máma! Prabhupáda se usmál, podíval se na mě a řekl: „Ano, to bych řekl, všiml jsem si totiž tvých chodidel. Tvá chodidla jsou velmi hezká. To znamená,

že tvoje matka je krásná. Mám to ověřené. Chtěl jsem si jen potvrdit, že to skutečně platí.“

Potom, spokojený se svojí úvahou, zavřel oči a já jsem dál masíroval jeho hladké, zlatavé tělo. Po mé vyplašenosti už nebylo ani stopy. Blízkost, kterou jsem k Prabhupádovi cítil, byla naopak ještě větší. Existuje vůbec ještě někdo tak roztomilý? Já jsem nikoho takového dosud nepotkal. Nedokáži si vůbec představit, jak krásná asi musela být Prabhupádova matka.

Šrílo Prabhupádo, vaše lotosová chodidla vyhledávají velké duše ze všech tří světů. Vaši stoupenci touží přijímat útočiště u těchto chodidel život za životem. Prosím, abyste mi udělil daršan vašich chodidel věčně. Prosím dovolte, abych je mohl masírovat znovu a znovu.

Šríla Prabhupáda byl vůči svým žákům vždy velmi vstřícný. Stal se o nás, dával na nás pozor a zajímal se o nás. ☺

V Prabhupádově společnosti nebyla o překvapení nouze

KDO JE ŠÍLENÝ?

Pán Šrí Krišna řekl: „Můj drahý Ardžuno, existují různé třídy lidí. Jedna třída lidí spí. A další třída lidí je vzhůru. Nespí.“ Proč tomu tak je? Toto zpívání je proces probouzení spících duší. Duše, je-li pokryta hmotným tělem, spí. A materiální činnosti dělá ve spícím stavu. Tak jako vidíme sny, když spíme, podobně jsou všechny tyto činnosti jako sny. Jenom se zamyslete nad tím, co jste už prožili. Pokud si vzpomenete na různé události z minulosti, jeví se vám dnes jako sny. Alespoň v mém případě tomu tak je.

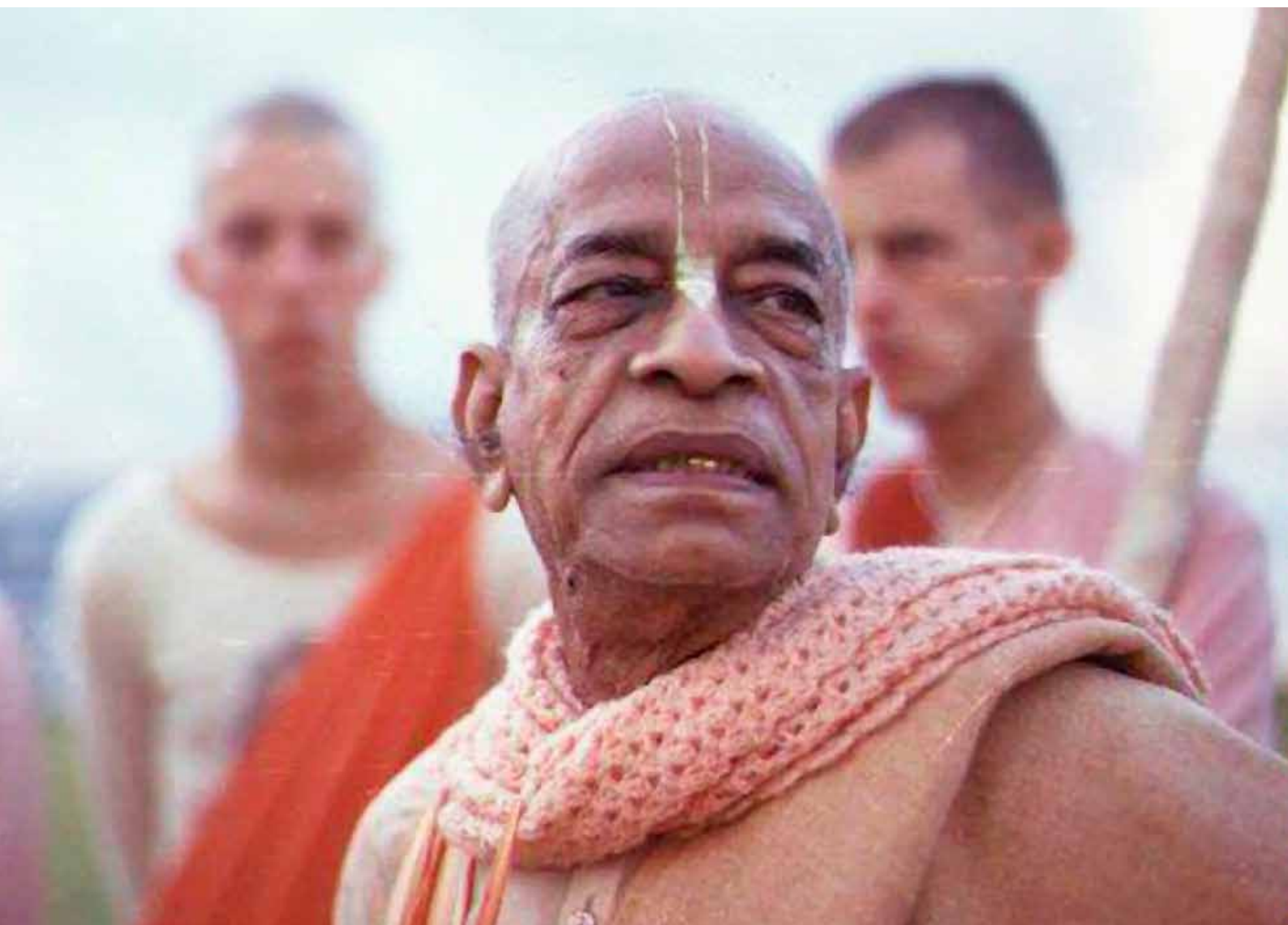
Narodil jsem se v Indii, vystudoval jsem, oženil jsem se, pak jsem zažil dobré časy se svou manželkou, měli jsme děti, některé z nich zemřely, některé z nich žijí, některé z nich mají další děti. Všechno tohle je můj minulý život. Nyní je to všechno sen. Už s tím nemám žádné spojení. Podobně jsem ve snu někdy král. Och, tolik bohatství a takový přepych. Jen co se ale probudím, všechno je pryč.

Takže tyto hmotné činnosti, ve kterých jsme zrovna zaměstnáni, nejsou náš život. Proto védská mantra říká: „Ó lidé, prosím vzbudte se. Využijte příležitost, kterou máte.“ Máte speciální příležitost.

A to je co? Tato lidská podoba života. Využijte ji. Nepromarněte ji. Nespěte. Stejně téma nadnesl Krišna. Ti, kteří jsou zvyklí na proces jógy, to vědí. První princip jógového procesu je ovládat smysly. To platí pro každý proces. V každém pravém procesu seberealizace je první zásadou ovládat své smysly, protože smysly nás táhnou do nejtemnějších částí života. Jenže my si to neuvědomujeme.

Materiální život

Ve Šrímad Bhágavatamu je pěkný verš. Říká, že nejprve je člověk velice závislý na materiálním způsobu života. Ten zahrnuje jedení, pití,

radování se a užívání si. Tak to je – to je vše. Jezte dobré jídlo, mějte dobrou postel na spaní, dobře se braňte, aby nepřátelé nemohli do vaší země nebo do vašeho domova. A mějte sexuální potěšení k vaší plné spokojenosti. To je materiální život. Ale osoby, které takto spí, ne-realizují, že jejich skutečný osobní zájem je jiný. Naším skutečným osobním zájmem je znovu poznat náš ztracený vztah s Nejvyšší Absolutní Pravdou.

Nejvyšší Absolutní Pravda je realizována z různých úhlů pohledu – jako neosobní Brahman, lokalizovaná Nadduše nebo Nejvyšší Osobnost Božství, Šrí Krišna. Ten, kdo zrealizoval Nejvyšší Osobnost Božství, Šrí Krišnu, automaticky chápe ostatní dva aspekty. Ale ten, kdo se přiblížil pouze k neosobnímu rysu Nejvyšší Absolutní Pravdy, nemá informace o Nejvyšší Osobnosti Božství, Šrí Krišnovi. A nyní, v Bhagavad gítě, je Nejvyšší Osobnost Božství před tebou přítomna.

Zde je obrázek Krišny s Jeho věčnou společnicí Šrímatí Rádhárání, Jeho energii blaženosti. V tomto materiálním světě existuje odraz Šrí Krišny a Jeho energie blaženosti zvráceně. Jak můžete vidět na obrázku, Šrí Krišna je vždy se Šrímatí Rádhárání. Jeho rysy jsou popsány ve védské literatuře: stojí ve velice hezkém prohnutém postoji a hraje na svou flétnu. Tento obrázek nebyl namalován z nějaké umělecké představitosti. Byl namalován dle popisu z védské literatury.

V materiálním světě je zvrácený odraz zábav Šrí Krišny s Rádhárání. To není sexuální život, jaký máme my, i když to tak může vypadat. Je transcendentální. Ale to, co tady hledáme my, to je reálné. Mladý muž chce mladou ženu a mladá žena chce mladého muže – to je přirozené. To není umělé. Je to

Zpívání Hare Krišna mahá mantry je proces probouzení spících duší

přirozené, protože my jsme všichni nedílnou součástí Nejvyšší Osobnosti, Krišny. Jeho vlastnost je ve mně, protože jsem Jeho nedílnou součástí, stejně jako vlastnosti zlata jsou stejné i v malém kousku zlata. Chemické složení zlata je stoprocentně přítomné i v malé části zlata. Kvalitativně. Takže potěšení, které chceme mezi mužem a ženou, není zvrácená láska a přátelství. Je to pouze zvrácený odraz. Skutečné potěšení se probouzí ve společnosti Nejvyššího Pána, Šrí Krišny. Je to stejné potěšení, ale v jeho čisté podobě. Stejně potěšení je tu pro vás, ale nebuďte spoutáni tímto zvráceným požitkem. Nezůstávejte ve stavu spánku. Nezůstávejte snít. Žijte. Vzbudte se ze snu. To je poselství Véd.

Proces evoluce

To je příležitost. Jestliže promeškáte příležitost v lidské podobě života – vyvinutého vědomí – spadnete znovu do koloběhu 8 400 000 životních druhů, do jedné podoby za druhou. To je postupný proces

evoluce. My jsme v evolučním procesu, ale měl by jít kupředu, progresivně. Ne degradovat. Ne padat. Ne jít dolů. Po mnoha letech úsilí jste přišli do této fáze života. Nyní byste měli udělat pokrok. Pokrok ke Krišnovi. Nechoďte zpátky.

Šrímad Bhágavatam říká, že většina lidí neví, co je v životě jejich osobní zájem. Je to jako přijít na křižovatku a neznat cestu. Řekněme, že jedete do Filadelfie a potom, co přejdete New York City, ocitnete se na křižovatce a dál cestu neznáte. Samozřejmě, v Americe je velice efektivní systém značení silnic. Touto cestou se nemůžete splést. Podobně, v písmech, ve védské literatuře, je dán směr. Ano, tady můžete jít. Jestliže chcete jít touto cestou, můžete. Takže Bhágavatam říká, že lidé neznají směr, kterým mohou dělat pokrok. Musíme vědět, že máme dělat pokrok směrem k Višnuovi. Proč? Protože to je život na vysoké úrovni. V této životní podobě máme vysokou inteligenci. Máme více inteligence než kočky a psi a další zvířata. Proč toho nevy-

užít? Zneužití této podoby vychází z přitažlivosti k hmotnému tělu. Člověk si může myslet: „Budu šťastný, když využiji toto hmotné tělo a smysly do nejvyšší míry.“

Protože nevíme, co je životní pokrok, snažíme se vyždímat esenci z tohoto těla, jak se dá. A užívat si ho. V Bhágavatamu je uveden velice dobrý příklad o těchto hloupých lidech. Jsou přirovnáni k velbloudům. Velbloud je pouštní zvíře a velice rád si pochutnává na větvičkách s trny. Velbloudi mají dlouhé krky a berou si svazky větviček s trny a pak je začnou žvýkat. Z trnem probodnutého jazyka teče krev. To je přirozené – když žvýkáte trny, tak se váš jazyk poraní. Takže žvýkají ty trny a teče jim krev. Jedí krev smíchanou s trny, protože jim to chutná. Myslí si, že větvičky s trny jsou velice chutné. Náš sexuální život je stejný. Jenom ho ždímáme z našeho těla a myslíme si, že si užíváme. To je naše pozice. A nebo další příklad. V Indii prادلáci chovají osly. Naloží na osly tolik, kolik to jde. Osel pracuje celý den až do večera, pak dostane trochu trávy a je spokojený. Pro trochu trávy je osel schopný pracovat celý den s tunou oblečení na zádech. Podobně také my, karmís, pracujeme dnem i nocí. A když přijdeme domů, sníme jenom kousek chleba. Pro kus chleba, který stojí sotva deset centů, pracujeme celý den a noc. To se přirovnává k oslu. Osel neví, pro koho tak tvrdě pracuje za kousek chleba. „To je cílem mého života.“ Je to cílem mého života – něco sníst a jít spát, mít nějaké sexuální potěšení a potom zemřít? Ne, to není cílem života. Váš cíl života by měl být realizovat sám sebe – že jste nedílnou součástí Nejvyšší Absolutní Osobnosti Božství, Šrí Krišny. Krišna na vás čeká, až přijdete, abyste si mohli užívat život v Jeho společnosti.

Životní pokrok

Člověk neví, co je životní pokrok. Proč? Protože si myslí, že užívat si smysly je ten nejlepší požitok. Hloupě si myslí, že bude díky tomuto požitku smysly šťastný. To je jako jet na koni bez uzdy. Kůň běží, běží a vy nevíte, kdy vás shodí. Podobně jsou nekontrolované smysly jako neovladatelní koně řídící váš vůz. Vy nevíte, kde vás vyklopí. Neuvědomujeme si, jak jsme zodpovědní za každý náš čin. Za každou naši malou akci přichází reakce. A naše nekontrolované smysly nás vrhají do řetězce akcí a reakcí a shazují nás do nejtemnějších částí vesmíru.

Proto Pán Šrí Krišna říká, že ten, kdo se naučil ovládat smysly, se nazývá Svámí. Pro toho, kdo má smysly pod kontrolou, jsou hmotné činnosti temnota. Ti, kteří mají čisté vědomí, vidí ty, kteří těžce pracují pro jídlo, spánek, množení se a bránění se, jako spící lidi. A pro lidi, kteří jsou zapojeni v materiálních činnostech, jsme zase spící my.

Myslí si, že Svámídzí přijel do Ameriky kázat něco, co nás udělá nečinnými. Snaží se nás odtrhnout od našeho běžného zaměstnání a snaží se nás zapojit v procesu kírntanu a poslouchání Bhagavad gíty a v mrhání časem. Myslí, že spíme. Někdo si může myslet, že tito ubožáci se zde sešli, aby mrhali časem v diskuzi o něčem suchém, co nemá smysl a nic nám nepřinese. Pojďme mít nějakou obchodní diskuzi, abychom z toho něco měli. My vidíme, že oni spí, a oni si myslí, že spíme my.

Kdo skutečně spí?

Bdí ten, který se dostal na úroveň vědomí, že já nejsem toto tělo – jsem vědomí. Probuzen je ten, kdo chápe jednoduchý fakt, že já nejsem toto tělo, ale vědomí. Bez vědomí je moje tělo na nic. A proto jsem

skutečně vědomí. Jsem čistá duše a symptomem mojí přítomnosti je vědomí. Nejsem toto tělo. Když se hluboce zamyslím, můžu chápat, že toto je moje tělo. Není to já – tělo. Je to moje tělo. Takže ten, kdo to chápe, je vzhůru.

Celý proces, jak být vzhůru, je popsán v Bhagavad gítě. Jsi čisté vědomí – duchovní duše. A nejen jak být vzhůru, ale také jak podle toho jednat, aby na úplný závěr mohlo být vaše čisté vědomí vysvobozeno z tělesného zapletení. Potom získáte zdravý život. Materiální život, to je nemoc. Materiální tělo je příznakem mého chorobného stavu života. Ve skutečnosti nepodléhám rození a umírání. Jsem věčný. Už se nikdy nenarodím. Již nikdy neumřu. To je má skutečná pozice. Takže co je to zrození a smrt? To se vztahuje na tělo. Změna těla je jako výměna oblečení, tomu se říká zrození a smrt. Ale já jsem čistá duše.

Lidé teď říkají, že Bůh je mrtvý. Tato teorie je populární. Vytvářejí propagandu, že Pán je mrtvý. Ale ani Bůh, ani vy nebudete nikdy mrtvý a ani se nenarodíte. V Bhagavad gítě Bhagaván, Nejvyšší Osobnost Božství, Šrí Krišna říká: „Ardžuno, proč se bojíš bojovat? Já, ty, všichni tito králové a vojáci, kteří jsou zde shromáždění před námi – všichni – existovali předtím, existují nyní a existovat budou v budoucnosti. Zrození a smrt není. Tato válka se bude týkat jen těl. Nezatěžuj se tím.“

Člověk musí chápat, že je čistá duše. Moje přítomnost jako čisté duše je příznakem mého vědomí. Víím, co se stalo v mém minulém životě. A co se děje nyní, to si také pamatuji. A mohu vytvářet domněnky o mém budoucím životě. Alespoň si dělám do budoucna plány. Dokud svou budoucnost nemám, proč bych měl plánovat? Ale já jsem mimo tuto minulost, přítomnost a bu-

Šrí Kriřna je vždy se Šrímatí Rádhrání

doucnost. Jsem věčný. Pán je věčný a já jsem věčný také, jako nedílná část Nejvyššího Boha. Takže, můj osobní zájem je dosáhnout věčného života. Života plného blaženosti. Života plného poznání. To je poslání mého života. A ten, kdo to bere vážně, kdo přijal tuto životní misi a snaží se o tuto dokonalost, ten je opravdu vzhůru. A ostatní, které to nezajímá, spí. To je známkou spícího člověka. Člověk, který pracuje celý den, není ve skutečnosti vzhůru. Spí, protože jeho skutečná inteligence spí. Ztratil svůj skutečný osobní zájem. Neví, co je jeho skutečným zájmem.

Nespi!

Všechna védská literatura nás prosí, nespi! Nespi! Buď vzhůru! Buď vzhůru! Vstávej! Probud' se

ze spánku! Využij to, co máš. Nebuď hlupák.

Lidé těžce pracují a vydělávají na to, aby se najedli. Přitom zvláště ve vaší zemi je dostatek jídla a nikdo nehladoví. Přesto nejsou spokojeni. Studoval jsem to velice pečlivě. Zdá se, že všichni mladší lidé jsou zfrustrováni. To není dobré, když mladá generace, která je budoucí nadějí země, cítí, že nemá naději. Jejich budoucnost je temná. Proč? Protože nemají směr. Co je cílem života? Co se z nich stane? Filozofie je - těžce pracuj, vezmi dolary a užij si, jak můžeš. To je špatné vedení. A proto mladí nejsou šťastní a uchylují se pro uspokojení k nevhodným prostředkům. Ale to je nemůže zcela uspokojit.

A teď tu je příležitost. Bhagavad gítá vám může ukázat váš skutečný život. Využijte toho. Apelujte zvláště na mladé lidi. Nebuďte frustrováni, nebuďte zklamaní. Máte před sebou spousty požitku. Všichni jste nedílnou součástí Nejvyššího. Ířvara parama kriřna, sat-čít-ánanda vigraha. Pán říká: „Ach, tyto nebohé živé bytosti. Tolik trpí. Cítí se tak zfrustrovány. Ó, jsou Mými částmi.“ Přijde a řekne vám: „Moji drazí hoši, Moje drahé děti, proč trpíte? Prosim, poslouchejte Mě. Zanechte všech svých plánů. Jenom Mě poslouchejte. Snažte se následovat, co říkám. Já vás osvobodím od všech hříšných reakcí.“ V Bhagavad gítě najdete, že je to zaručeno. Jednoduše se odevzdejte Pánu. Ne jenom Šrí Kriřnovi, samozřejmě. Pán Ježíš

Kristus také mluvil stejně: „Přijďte ke mně, vy všichni, kteří těžce pracujete a jste zatíženi, a já vám dám odpočinek. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mě; jelikož jsem jemný a pokorný v srdci; a naleznete pokoj pro vaše duše. Protože mé jho je jednoduché a mé břímě je lehké.“ (Matouš 1.28-30). To je poselství všech osob, které přišly z duchovního světa – z Božího království. To je to jediné poselství.

Ve skutečnosti tato Bhagavad gítá vám dává světlo a šťastný život. Nepromrhejte tuto příležitost. Snažte se ji poslouchat a mít ji. Šrí Čaitanja Maháprabhu to udělal velmi jednoduché. K naplnění mise našeho života existuje devět různých způsobů oddané služby: naslouchání, opěvování, zpívání, uctívání, přijetí služby, odevzdání všeho, přátelství a modlení se. Z těchto devíti jsou dva procesy hlavní, a to šravanam a kirtanam. Poslouchat a oslavovat. To očistí vaše srdce od prachu, který se hromadil po mnoha životů, a uvidíte věci velice jasně.

Sílu dostanete

Svámi a Gósvámi jsou různé názvy pro osoby, které mají plně pod

kontrolou své smysly. Nemyslete si, že nemůžete své smysly ovládat. Každý může. Tímto procesem získáte sílu. Toto zpívání Hare Krišna, Hare Krišna, Krišna Krišna, Hare Hare, Hare Ráma, Hare Ráma, Ráma Ráma, Hare Hare vám pomůže. Nebuďte sklíčení tím, že nemáte sílu. Sílu dostanete. Pokračujte v tomto procesu. Kirtanam šravanam znamená zpívání Hare Krišna, Hare Krišna, Krišna Krišna, Hare Hare. A poslouvejte nějaké pasáže z Bhagavad gity a Šrimad Bhágavatamu. Využijte těchto dvou procesů a najdete sílu pro váš duchovní život. Člověk bude moci ovládat smysly.

Jistě jste viděli oceán. Jak je plný! Oceán je tak silný, že kdyby začal stoupat, celý New York City může být pod vodou. Ale nás to nerozruší. Nejde za své hranice. Když máme smysly pod kontrolou, můžeme být jako velký oceán – ač naplnění duchovním poznáním, můžeme být klidní, nikoho nerozrušovat a nebyť nikým rozrušeni. Žít v míru.

V Bengálsku je asi pět set řek. Všechna voda z těchto řek teče do oceánu. Ale stejně oceán, Bengálský záliv, je pořád klidný a tichý.

Podobně ti, kteří se stali plnými a velkými jako oceán, nerozruší materiální touhy. Ačkoli tolik řek přináší vodu, nevidíte, že by se oceán zvedl byt o kousek. Udrží stejnou hladinu. Můžete do něj vylít mnoho vody nebo z něj spoustu vody vzít, ale úroveň moře je vždy stejná.

Musíme mít touhy, nemůžete je vymazat. Je hloupost si myslet, že touhy můžete potlačit. Touhy jsou příznakem života. Jestliže mám život a vědomí, tak touhy musí existovat. Stejně jako když voda v řekách proudí do oceánu, oceán není rozrušen, tak osoba nemusí být rozrušená touhami. To je umění. To je tajemství dokonalosti života.

Touhy mohou přijít, ale pokud jste díky správnému chápání pevní, můžete je odklonit. Celý proces je spojovat své touhy s Pánovými. Příkladem je, že Ardžuna toužil bojovat, ale po vyslechnutí Bhagavad gity se jeho touha změnila. Řekl: „Ano, já budu bojovat!“ Toužil bojovat. Takže tam byla touha, jen se změnila. Podobně ani my nemůžeme přestat toužit. To není možné. Ale musíme změnit kvalitu tužeb. To je vše. To není tak těžké: mám dělat toto a toto dělat nemám. Bhagavad

Pro lidi, kteří jsou zapojeni v materiálních činnostech, jsme zase spící my

gítá je určena k tomu, aby nám to ukázala. Ardžuna toužil po něčem před vyslechnutím Bhagavad gíty a poté začal toužit po něčem jiném. Touha se změnila. Vyslechnutím Bhagavad gíty můžete změnit své touhy. Nemusíte přestat toužit. Svě touhy musíte jednoduše očistit. Potom jimi nebudete rozrušeni. Jestliže vás vaše touhy rozrušují, pak můžete vědět, že ještě nejste duchovně pevní. A když vás vaše touhy osvětlují, ožívují a dávají vám štěstí – pak můžete vědět, že ta touha je duchovní. Tak jako u Ardžuny, touha musí být změněna.

Ať touhy jsou. A touhy můžete změnit. Toužit po Krišnovi. Nemějte touhy pro sebe. Toužete po Krišnovi. A jak můžeme toužit po Krišnovi? Vezmeme praktický příklad. Krišna přišel do tohoto materiálního světa a řekl nám: „Moji drazí hoši, prosím zanechte všech nesmyslných závazků. Staňte se Mými následovníky a Já vás ochráním.“ To je Krišnovo poselství. Nyní je Bhagavad gítá přítomná, Krišnovo poselství. Jestliže toužíte kázat poselství Gíty lidem ve světě, znamená to, že jste změnilí svou touhu. A můžete se tedy očistit. Pro vykonávání této touhy bude dostatek aktivit. Ale všechny tyto činnosti budou očištěny.

Co může být lepšího?

Proto nemusíme zastavit ani naše činnosti, ani naše tužby. Ale musíme je spojit s touhami Pána, stejně jako to udělal Ardžuna. Poté, co spojil své touhy s Krišnovými, staly se jeho činnosti zodpovědnějšími. Nejdřív odmítal bojovat jako zbabělec. Byl kšatrija, voják. Jeho povinností bylo bojovat pro dobrou věc. A co je dobrá věc? Šrí Krišna mu dal pokyn, aby bojoval: „To je Můj plán.“ Co může být lepšího? Když Nejvyšší Osobnost Božství řekne – toto je Moje přání. Co by mohlo být

Šrí Šrí Nitái Navadvípačandra

Maháprasádam

SLADKOSTI • SLANÉ KEŠU • ČIDVA • SMĚS OŘECHŮ A SUŠENÉHO OVOCE

K DOSTÁNÍ:

- v restauraci Góvinda Soukenická, Praha •
- v chrámu ISKCON Lužce •
- online na www.govindashop.cz (pouze pokud objednáváte i jiné zboží z e-shopu) •
- možnost zaslání poštou - samotné maháprasádam objednávejte na e-mailu ss.tm@seznam.cz •

důležitějšího? A jaký záměr může být lepší než ten, který přichází přímo od Nejvyšší Osobnosti Božství?

Když propojíme své touhy s touhami Nejvyššího Pána, pak je naše zodpovědnost naléhavější a začneme být aktivnější, než jsme jinak. Materiální činnosti vás unaví. To je rozdíl mezi materiálními a duchovními činnostmi. Když jste zapojeni v duchovních činnostech, nejste unaveni. Máte novou a novou sílu pro další jednání. Proto touhy nemají být zastaveny a činnosti také nemají být zastaveny.

Všechny schopnosti, které ve vás jsou, jsou schopnosti dané Nejvyšším Pánem, protože jste nedílnou součástí Nejvyššího Pána. Všechny schopnosti, které máte, jsou také

nedílnou součástí Nejvyššího Pána. A když je použijete pro Nejvyššího Pána, tak s Ním budete zajedno a váš život bude úspěšný. Nebudete rozrušeni materiálními touhami a dosáhnete míru. Mír, po kterém toužíte život za životem, minutou po minutě – toho dosáhnete ihned, když budou vaše touhy očištěny a spojeny s Pánem. Ten, kdo touží po smyslovém požitku, po materiálním uspokojení, nebude nikdy šťastný. To je nemožné. Jestli chcete mír, jestli chcete štěstí, jestli chcete dokonalost v životě, pak jen začnete spojit svoje touhy, činnosti a schopnosti s Nejvyšší Osobností Božství. Pak uvidíte, co je skutečné štěstí a kdo je skutečně šileny. 🙏

Čtyři druhy anarth

Šrí Čaitanja Maháprabhu Prakášanandovi Sarasvatímu odvětil: „Můj drahý pane, vyslechněte si prosím, proč tomu tak je. Můj duchovní mistr Mne považoval za hlupáka, a proto Mě pokáral.“

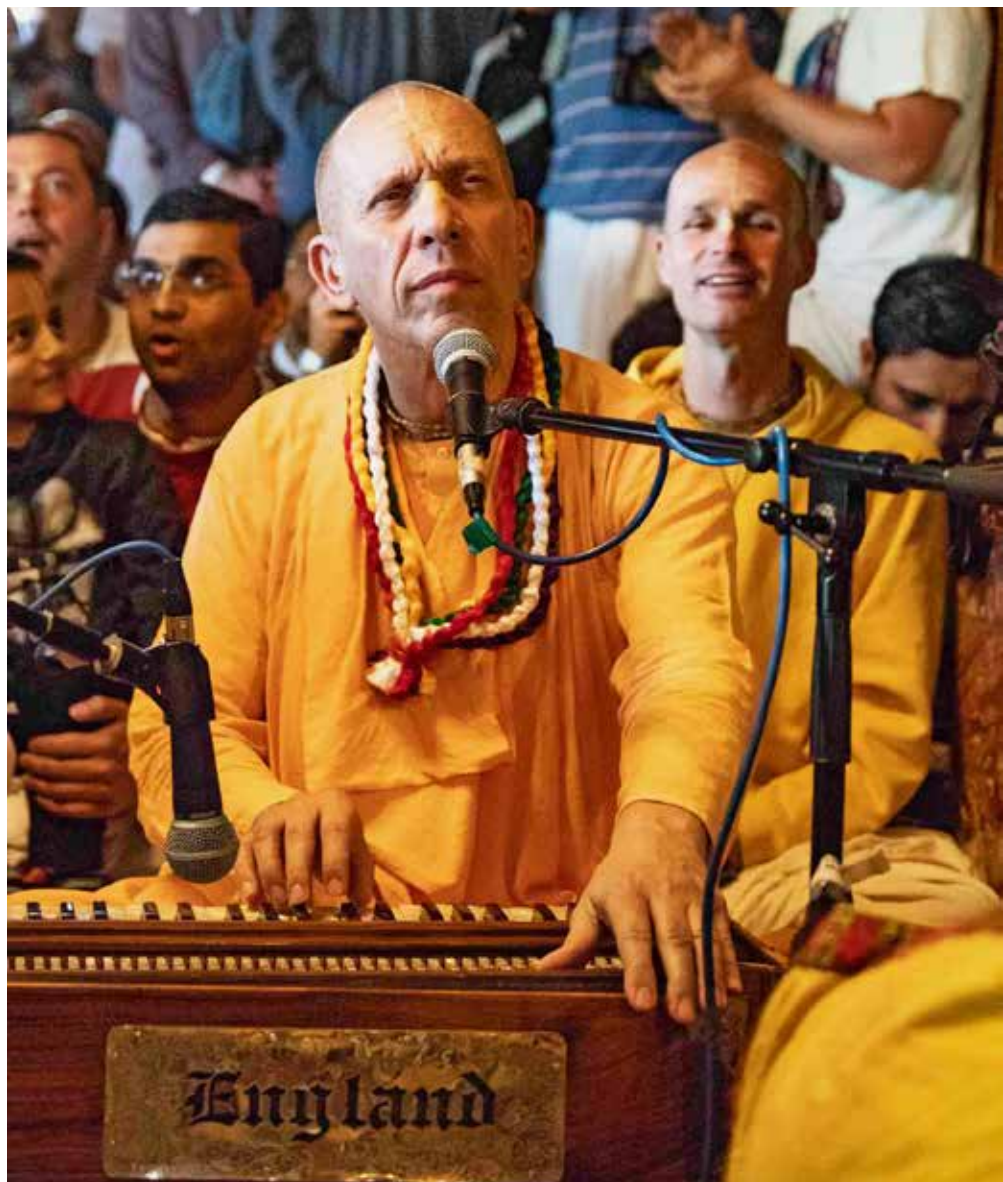
Význam: Když se Prakášananda Sarasvatí zeptal Šrí Čaitanji Maháprabhua, proč nestuduje Védántu ani nepraktikuje meditaci, Pán Čaitanja se vydával za prvotřídního hlupáka, aby naznačil, že současný věk, Kali-juga, je věkem hlupáků a darebáků, ve kterém není možné dosáhnout dokonalosti pouhým čtením védánské filozofie a meditací. Šástry důrazně doporučují:

*harér náma harér náma
harér námaiva kévalam
kalau nástj éva nástj éva
nástj éva gatir anjathá*

„V tomto věku hádek a pokrytectví je jediným prostředkem k osvobození zpívání svatých jmen Pána. Jiný způsob neexistuje. Jiný způsob neexistuje. Jiný způsob neexistuje.“ Lidé jsou v Kali-juze obecně tak pokleslí, že pro ně není možné dosáhnout dokonalosti pouhým studiem Védánta-sútry. Měli bychom proto s veškerou vážností začít neustále zpívat svaté jméno Pána.

Špatné návyky v Kali-juze

Vítejte v novém roce 2020. Nový rok ve vědomí Krišny, ale také nový rok v Kali-juze. Čaitanja Maháprabhu o sobě mluví jako o hlupákově. Duchovní učitel, aby svého žáka něco naučil, ho někdy nazve hlupákem. Žák by se kvůli tomu ne-

měl rozněvat nebo být rozrušený. Protože jak Šríla Prabhupáda vysvětluje ve významu, ve věku Kali je hlupákem každý. Hlupáci a darebáci. Takže když někdy guru řekne svému žákovi, že je hlupák, není to zas tak hrozné, protože každý, kdo se narodí v Kali-juze, je neustále hlupák. *Kalau śúdra sambavah*. Už jen zrozením jsou všichni diskvalifikováni k tomu, aby zaujímali vyšší postavení ve společnosti. Všichni to jsou śúdrové. Proto Šrímad Bhágvatam přirovnává tento

věk k oceánu plnému chyb. Je to oceán plný špatných vlastností. Šríla Bhaktivinód Thákur ve svém díle *Bhadžana rahasja* popisuje, že každý v tomto věku Kali má čtyři druhy anarth. Anartha znamená špatný návyk.

Tyto čtyři anarthy jsou:

1) *tattva-vibhrama* - iluzorní koncepty o tom, co to je duchovní poznání. Když slyší o něčem duchovním, tak mají okamžitě mylný koncept. Špatné to pochopí. Oka-

mžitě to srovnávají s něčím hmotným z tohoto světa.

2) *hridaja-daurbalja* – slabost srdce. Také Ardžuna v Bhagavad gítě kvůli slabosti srdce... Ta slabost nás vede k tomu, že máme sklon dělat mnoho špatných činností a mnoho špatných rozhodnutí. Je s tím spojeno mnoho hmotných připoutaností. Nejsme schopni správně následovat usměrňující zásady.

3) *aparádha* – dopouštění se přestupků a špatné chování k ostatním. Dživa hinsa – dopouštění se násilí vůči jiným živým bytostem. Nesprávné chování před ostatními. Urážení druhých, pomlouvání druhých. To jsou všechno aparádhy.

4) *asat-triśná* – to znamená, že je v srdci mnoho hmotných tužeb.

Další dělení anarth

Šríla Bhaktivínóda Thákur každou z těchto čtyř anarth rozděluje ještě na další čtyři kategorie. Tu první jsme zmiňovali – iluzorní pochopení duchovních témat. Toho jsou čtyři druhy.

1a) *sva-tattva bhrama* – iluze o svém vlastním původním postavení. Původním znamená věčném. Tataśtha śakti. Patříme k okrajové energii Pána. Ne plně do vnější, ne plně do vnitřní. Doprostřed. Šríla Prabhupáda dává příklad oceánu a souše. Pláž na břehu oceánu je občas pokryta vodou a někdy ne. To je tataśtha. Dživa, živá bytost, patří do této kategorie. Má tendenci být překryta vnější energií Pána. Nebo není zakryta, když se plně odevzdá Křišnovi. Jakmile se odvrátí od Křišny, okamžitě je překryta.

1b) Dalším druhem iluze je *paratattva-bhrama* – paratattva znamená Křišna. Tato anartha se týká iluzorního pochopení Nejvyššího Pána. Je tolik mylných představ. Tolik lidí si myslí, že Nejvyšší Pán někomu nadržuje. Někomu

je nakloněný a někomu ne. Jiní si myslí, že je krutý. Když je příčinou všeho, tak proč stvořil tolik utrpení? To znamená, že je krutý. Když je nejvyšším vládcem, proč nezastaví utrpení v tomto světě? To je iluzorní koncept Nejvyššího Pána.

1c) *sádhja-sádhana-bhrama* – špatný koncept o sádhane a přema bhakti, která je cílem sádhany. Myslí si, že sádhana znamená rozvíjet nějaké mystické síly nebo nějakou hmotnou moc. To jsou mylné představy o tom, co je skutečným cílem sádhana bhakti. Tím je rozvinout přema bhakti – lásku ke Křišnovi.

1d) Čtvrtým je *viródhí-višaja-bhrama* – iluzorní pojetí věcí, které jsou nepříznivé pro vědomí Křišny. Špatné chápání toho, co je příznivé a co není příznivé pro vědomí Křišny.

A teď tu máme čtyři podkategorie týkající se slabosti srdce.

2a) *tučchá-śakti* znamená připoutanost k objektům, které se nevztahují ke Křišnovi. To nemusíme dál vysvětlovat, víme, o čem to je.

2b) *kutínáti* – podvádění. Děláním špatných věcí, které se ale pak snažíte zakrýt.

2c) *mátsarjam* – závistivost. To také nemusíme vysvětlovat. Všichni máme zkušenost, co závist znamená. Buď ve svém vlastním srdci nebo v chování ostatních vůči nám. Máte s tím nějaké zážitky? Že vám někdo závidí nebo že jste pociťovali závist k někomu jinému? To je velice znečišťující a rušivé.

2d) *pratiśtha* – touha po slávě. Takové silné nutkání být uznán druhými, být slavný. Chceme, aby o nás lidé neustále mluvili, měli by nás chválit.

Další jsou čtyři podkategorie vztahující se k aparádham, přestupkům.

3a) *kriśna svarúpa aparádha* – přestupky k podobě Nejvyššího Pána.

3b) *náma aparádha*.

Šrí Čaitanja Maháprabhu Prakášánandovi Sarasvatímu řekl, že Jeho duchovní mistr Ho považoval za hlupáka

3c) *kriśna tadíja aparádha* – to znamená přestupek ke všemu, co má nějaký vztah s Křišnou. Tady se to vztahuje na vaišnavy – *vaišnava aparádha*.

3d) a potom je tu *dživa aparádha*. Přestupky k ostatním živým bytostem.

A pak jsou tu další čtyři podkategorie vztahující se k hmotným touhám.

4a) *aihiķéišvasaná* – touha užívat si hmotných objektů

4b) *pára-triķéšu* – touha užívat si nebeského pohodlí, touha zažít nebeské planety

4c) *bhúti-váňchá* – touha po mystických silách. Tuto hmotnou touhu jsem měl, než jsem se připojil k hnutí pro vědomí Křišny. Samozřejmě měl jsem spoustu hmotných tužeb. Ale tohle byla jedna z nich. Chtěl jsem praktikovat vědomí Křišny, abych rozvinul mystické síly. To byla moje motivace. Protože jsem v nějaké knize četl o jógách, kteří praktikovali různé ásany a prána

Mahárádž Paríkšit Kalimu dovolil zdržovat se na místech, kde se provádějí hříšné činnosti

praktikování vědomí Krišny vyhnout. To také vysvětluje Súta Gósvámí ve Šrímad Bhágavatamu. Čtyři nejhříšnější činnosti - djútan znamená hazardování, pánan se vztahuje na omamné látky, strijah znamená prostituce, nedovolený sexuální život a súná znamená zabijení zvířat nebo jedení masa. To jsou ty čtyři pilíře hříšného života. A to jsou důvody, proč

Takže Kali vstoupil i tam. To řízením Krišny Mahárádže Paríkšita nějak ovlivnilo. To byl důvod, proč když byl mahárádž Paríkšit na lovu a ne-dařilo se mu, a proto měl hlad... pak už znáte ten příběh. Viděl tam sedět toho asketického světce a myslel si, že tady dostane něco k jídlu. Ale ten světec byl pohroužen v hluboké meditaci a nijak na něho nereagoval, neodpověděl. To Mahárádže Paríkšita velice urazilo a rozrušilo. Proto mu dal na ramena mrtvého hada. A to byl ten vliv Kaliho. A to byl začátek věku Kali. Protože Mahárádž Paríkšit byl potom proklet synem toho asketického jógiho, a tak začla Kali-juga.

Sláva Kali-jugy

A samozřejmě Kali juga pokračuje a rozvíjí se dál, což můžeme prakticky vidět všude, ale přesto že je věk Kali tak pokleslý, má jednu dobrou vlastnost - pouhým zpíváním svatých jmen Krišny může každý dosáhnout nejvyšší možné dokonalosti. V 11. zpěvu Šrímad Bhágavatamu je dokonce zmíněno, že ti, kteří jsou pokročilí v poznání, jsou schopni ocenit hodnotu věku Kali. A že tyto osvěcené osoby dokonce věk Kali uctívají. Protože v tomto pokleslém věku Kali lze dosáhnout nejvyšší dokonalosti pouze zpíváním Hare Krišna. V 11. zpěvu je jeden hezký verš - Můj drahý králi, lidé v Satja-juze a v dalších věcích dychtí po tom, aby se narodili ve věku Kali. Protože v tomto věku se objeví mnoho oddaných Pána Nárájana. Objeví se na různých místech, jako je Česká republika (*smích*). Ale zejména v jižní Indii. Ó pane, v tomto věku by lidé měli pít vodu ze svatých řek Dravidadáše, to znamená jižní Indie. Jako jsou Támraparní, Kritamálá, Vaihájasí, nanejvýš zbožná Kávéri, a ti, kdo

jámu a potom rozvinuli mystické síly. Přišlo mi to zajímavé a také jsem chtěl rozvinout mystické síly.

4d) *mumukšá* - touha po osvobození. To se samozřejmě nevztahuje na vaišnavské osvobození, ale na neosobní osvobození.

Tolik hlouposti

Samozřejmě hlavní iluzí je, že živé bytosti v tomto světě si myslí, že jsou puruša, poživatelé. Myslet si, že já jsem puruša, já jsem poživatel. Ve skutečnosti všechny živé bytosti jsou prakriti. A jsou určeny ke Krišnovu požitku tím, že Mu slouží. To je, jak si Krišna tu živou bytost užívá - skrze láskyplnou oddanou výměnu.

Šríla Prabhupáda v jedné přednášce vysvětloval, že lidé v tomto věku Kali se chovají tolika hloupými způsoby, a vysvětlil, co to ty hlouposti jsou. Vztáhl je na ty čtyři činnosti, kterým bychom se měli při

se lidé chovají různými hloupými způsoby. Tento verš od Súty Gósvámího vysvětluje, že Mahárádž Paríkšit, když ho o to požádal zosobněný Kali, tak mu dal povolení zdržovat se na čtyřech místech, kde se provádějí tyto hříšné činnosti. Mahárádž řekl Kalimu, že tam může jít.

Jenže Kali byl velice vychytralý a namítl, že v jeho království se tyto činnosti nedějí. Šríla Prabhupáda k tomu poznamenává, že do doby Mahárádže Paríkšita a ještě i za jeho vlády nikdo tyto činnosti nedělal. Byly neznámé. Tohle se děje jen v Kali-juze. Tak pokleslý věk to je. Takže Kali se zeptal: „Nikde ve tvém království žádné takové místo nevidím. Tak kam mám jít?“

A co řekl Mahárádž Paríkšit? Že má jít tam, kde lidé skladují zlato a kde s ním obchodují. Jenže problém byl v tom, že Mahárádž Paríkšit měl na hlavě zlatou korunu.

budou pít tyto vody, budou téměř čistými oddanými Nejvyššího Pána. Takže i obyvatelé Satja-jugy, a dokonce i ti na vyšších planetách, se touží narodit ve věku Kali. Protože v těch ostatních věcích je velmi obtížné udělat duchovní pokrok. Dělat dhjána jógu a meditaci není snadné. Ale ve věku Kali pouze zpíváním Hare Krišna lze dosáhnout stejného výsledku jako v jiných věcích.

Kdysi měli jistí světci, když slyšeli, že mohou zpíváním Hare Krišna dosáhnout dokonalosti, určité pochyby. Protože věděli, jak pokleslý tento věk v budoucnosti má být. Dokonce ani to slovo Kali nevyslovovali, jen ho opsali. Nechtěli si to slovo Kali ani brát do úst, bylo

to příliš znečišťující. Mluvili o témém věku. Ani to slovo nepronесли. Chtěli se o tom poradit s Vjasadévou, který je částečnou inkarnací Nejvyššího Pána, a on už věděl, co mají ti světci, kteří za ním přicházejí, na mysli. Když za ním přišli, tak se zrovna koupal. Ponořil se pod vodu a všichni ti světci byli na břehu a dívali se na hladinu. Po určité době se vynořil, zhluboka se nadechl a zakřičel: „Všechna sláva věku Kali!“ Všichni si zakryli uši, protože nechtěli slyšet to slovo Kali.

Znovu se ponořil a po nějaké době zase vynořil. „Všechna sláva všem šúdrům ve věku Kali!“

Znovu si zakryli uši a on se znovu ponořil. A když se vynořil potřetí,

vola: „Všechna sláva ženám ve věku Kali!“

Protože mezi těmi svétci byli také někteří odříkavci, tak když slyšeli ženy a Kali, zakryli si uši a byli zmatení. Ale tak či onak to poselství pochopili.

I když je věk Kali tak pokleslý, každý má zároveň velké štěstí, že se narodil v Kali-juze – šúdrové, ženy, muži, děti, mladí, staří, všichni mají obrovské štěstí, protože mají šanci zpíváním Hare Krišna mahá mantry a následováním regulativních principů dosáhnout nejvyšší dokonalosti. To je sláva tohoto věku Kali!

Přednáška z Čaitanja čaritamrity, Ádi Lílá 7.71, 5.1.2020, Lužce

Bhakti Vidjá Púrna Svámí

inspirace

NÁVRAT ZPÁTKY K BOHU všem navzdory

Pokud se člověk snaží ze všech sil s myšlenkou „Vracím se zpátky k Bohu navzdory všem“, pak se to stane, a pokud kdokoliv přemýšlí takhle, pak to je velice dynamické. Pokud si ale každý říká: „Ale, já to nedokážu, protože vedení za nic nestojí,“ tak potom se nestane nic. Proč jsou na světě boháči? Protože každý na světě je bohatý, a tak to dali dohromady a stali se z nich ti největší milionáři? Ne. Navzdory tomu, že každý ztrácí peníze a stává se z něj chudák, oni se rozhodli, že budou dodržovat principy ekonomiky, dokud se jim to nepodaří. A když to dělali správně, uspěli, zatímco ostatní lidé zůstali stejnými chudáky, jako byli předtím.

Přednáška ze Šrí Íšopanišady, 27.11.2008, Bhaktivédántova Akademie, Šrídhám Májápur

STŘÍPKY z Čaitanja čaritámrity

Z Vriddhakáši šel Šrí Čaitanja Maháprabhu dále, až dorazil do jedné vesnice. Viděl, že většina jejích obyvatel jsou bráhmanové, a tak si tam odpočinul.

Vliv Pána Čaitanji Maháprabhua způsobil, že tam přišlo mnoho miliónů lidí, jen aby Ho zhlédli. Dav neměl konce a ne-

bylo tedy možné spočítat, kolik lidí jej tvoří.

Pán měl překrásné tělesné rysy a navíc byl neustále pohroužený v extázi lásky k Bohu. Stačilo jen, aby Ho lidé zhlédli, a hned začali zpívat svaté jméno Krišny. Z každého se tak stal oddaný vaišnava.

Existuje mnoho různých filozofů. Někteří jsou logici následující Gautamu nebo Kanádu. Jiní

následují Džaiminiho filozofii mimánsá. Další následují Šankaráčárjovu májávádskou filozofii a ostatní zase Kapilovu sánkhjovou filozofii či Pataňdžalioho systém mystické jógy. Někteří následují smriti šástru tvořenou dvaceti náboženskými texty a ještě jiní následují Purány a tantra šástry. Takové jsou rozmanité skupiny filozofů.

Všichni tito následovníci různých písem byli připraveni představit závěry svých písem, ale Šrí Čaitanja Maháprabhu jejich názory rozbil napadř a prosadil své učení o bhakti založené na Védách, Védántě, Brahma sútře a na filozofii ačintja-bhédá-bhédá-tattva.

Šrí Čaitanja Maháprabhu všude ustanovil učení o oddanosti a nikdo Jej nebyl schopen porazit.

Všichni tito poražení filozofové se i se svými následovníky přidali k hnutí Pána Šrí Čaitanji Maháprabhua, který tak celou jižní Indii učinil zemí vaišnavů.

Když se ateisté doslechli o učenosti Šrí Čaitanji Maháprabhua, s velkou pýchou za Ním přišli se svými žáky.

Jedním z nich byl vůdce buddhistů, velký učenec. Přišel za Pánem a začal hovořit, aby ustanovil devět filozofických závěrů buddhismu.

Vaišnavové by se na buddhisty neměli ani podívat, natož s nimi hovořit, ale Čaitanja Maháprabhu s nimi hovořil, jen aby odstranil jejich falešnou pýchu.

Buddhistická písmata obsahují devět hlavních zásad a zakládají se hlavně na argumentech a logice. Buddhisté nemohli svoje učení prosadit, protože Šrí Čaitanja Maháprabhu jejich argumenty porazil.

Buddhistický učitel předložil těmto devět zásad, ale Šrí Čaitanja Maháprabhu je svou mocnou logikou rozbil napadř.

Všechny mentální spekulanty i učence Pán Šrí Čaitanja Maháprabhu porazil, a když se lidé začali smát, buddhisté pocítili stud i strach současně.

Buddhisté věděli, že Pán Šrí Čaitanja Maháprabhu je vaišnava, a vrátili se domů velice nešťastní. Později však začali proti Pánu chystat spiknutí.

Po domluvě buddhisté předložili Pánu Šrí Čaitanjovi Maháprabhuovi

tác s nedotknutelným jídlem a říkali, že to je mahá prasádam.

Jakmile bylo nečisté jídlo nabídnuto Šrí Čaitanjovi Maháprabhuovi, objevil se tam velký pták, popadl tác do zobáku a odletěl.

Nedotknutelné jídlo padalo přímo na buddhisty a tác velký pták upustil na hlavu onoho buddhistického učitele. Při dopadu na jeho hlavu tác hlasitě zařinčel.

Tác byl kovový, a když hranou zasáhl učitelovu hlavu, rozsekl mu ji a učitel se v bezvědomí zhroutil k zemi.

Jakmile učitel upadl do bezvědomí, jeho buddhističtí žáci s hlasitým křikem utíkali k lotosovým nohám Šrí Čaitanji Maháprabhua, aby u Něho vyhledali útočiště.

Všichni Pána Šrí Čaitanju Maháprabhua oslovili jako samotného Nejvyššího Pána, Osobnost Božství, a modlili se k Němu: „Pane, prosím odpusť nám náš přestupek. Měj s námi slitování a přiveď našeho duchovního mistra zpátky k životu.“

Pán tehdy buddhistickým žákům odpověděl: „Všichni byste měli do ucha svého duchovního mistra hlasitě zpívat jména Krišny a Hariho. Tímto způsobem váš duchovní mistr znovu nabude vědomí.“ Na radu Šrí Čaitanji Maháprabhua tedy všichni buddhističtí žáci začali společně zpívat svaté jméno Krišny.

Jakmile všichni žáci pronášeli svatá jména Krišna, Ráma a Hari, buddhistický učitel se probral a okamžitě začal zpívat svaté jméno Pána Hariho.

Všichni shromáždění žaslí, když viděli, že duchovní mistr buddhistů zpívá svaté jméno Krišny a odevzdal se Pánu Šrí Čaitanjovi Maháprabhuovi.

Šrí Čaitanja Maháprabhu, syn Šacidévi, potom náhle pro zábalu zmizel všem z očí a nikdo Ho nemohl najít.

*Šrí Čaitanja čarítámrita,
Madhja Lílá 9. 39-63*

PONĚKUD NEŠŤASTNÝ ZPŮSOB KÁZÁNÍ

Podívejte se, pane, přestože jste nízkého původu, démonské, chtivé a závistivé dvounohé zvíře, které jí mrtvolu, zpíváním Hare Krišna se můžete povznést na úroveň duchovní dokonalosti. Necítíte se hned líp?

Šrídham Má

ajapur 2020

GBC ke koronaviru

Draží členové komunity ISKCONu,
prosím přijměte naše uctivé poklony! Všechna sláva
Šrílovi Prabhupádovi!

Včera jsme obdrželi smutnou zprávu, že náš drahý člen Bhaktivédánta Manoru, vaišnavské komunity v Anglii, odešel z tohoto světa z důvodu koronaviru. Ve světle závažnosti situace žádáme tímto všechny ISKCONské komunity, chrámy a centra, aby vzaly na vědomí tato doporučení:

Chrámové programy budou pokračovat tak, jak je zvykem. Nicméně, žádáme vás, abyste nenavštěvovali chrám, pokud:

- máte jakékoliv symptomy nemoci Covid-19, způsobené novým koronavirem – horečku, kašel nebo dechovou nedostatečnost
- byli jste v okolí někoho s těmito příznaky
- máte oslabenou imunitu a jste proto ve větším nebezpečí vůči koronaviru
- máte obavu, že se koronavirem nakazíte
- cestovali jste do zemí s vysokým rizikem – Čína, Jižní Korea, Írán, Itálie – nebo jste byli v blízkém kontaktu s někým, kdo cestoval do některé z těchto zemí.

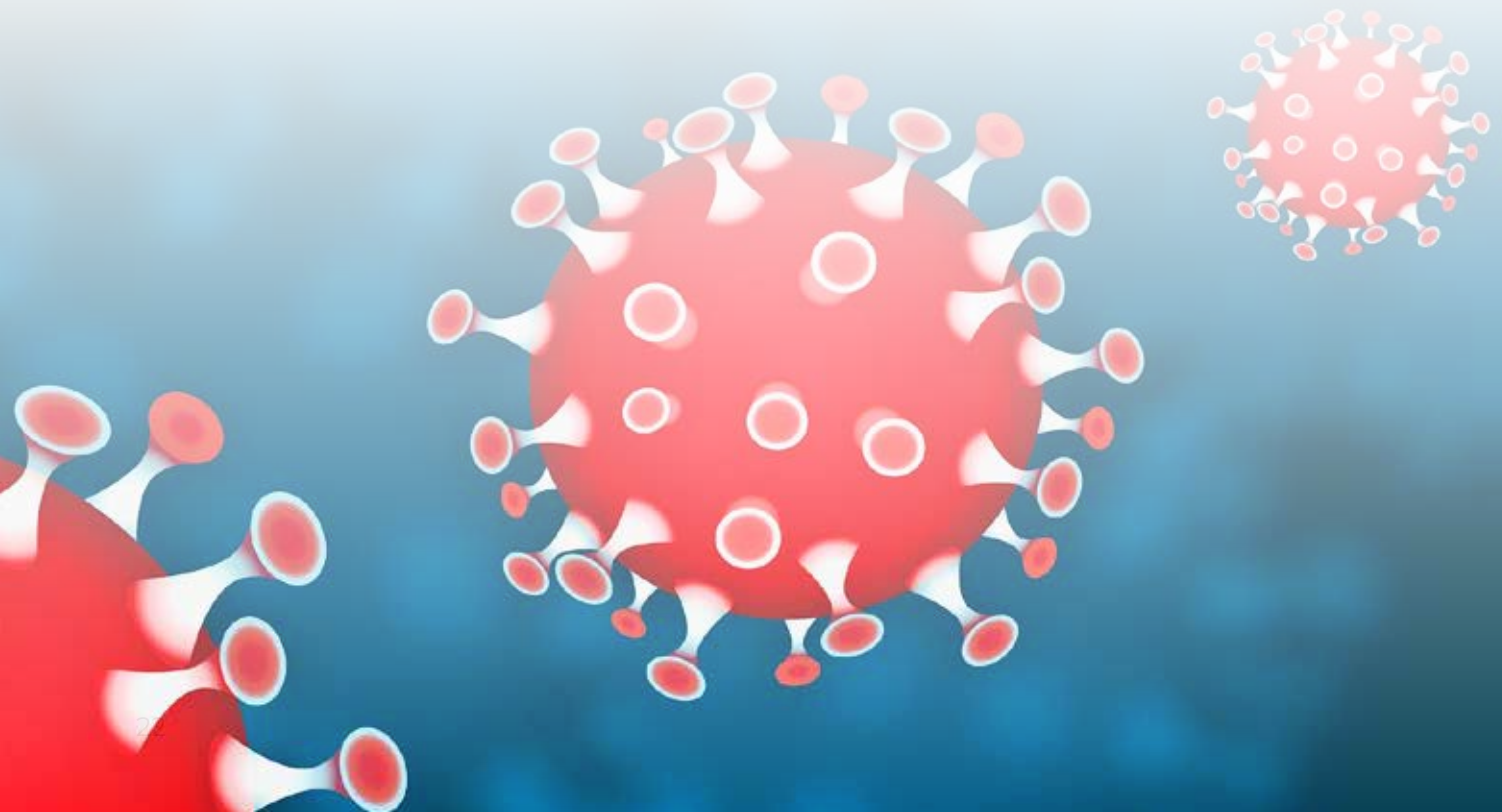
V případě, že se na vás vztahuje alespoň jedna z těchto možností, zdržte se chrámových aktivit po dobu minimálně 14 dní od vašeho příjezdu z těchto zemí, respektive od doby, kdy jste již bez příznaků.

Dále doporučujeme následující opatření:

- Každý, kdo vykonává službu vaření nebo sloužení prasádám, si musí umývat ruce každých dvacet minut teplou vodou a mýdlem po dobu dvaceti sekund. Sloužící musí nosit jednorázové rukavice.
- Každý, kdo vykazuje jakékoliv příznaky, by se měl zdržet mimo kuchyni a nesloužit prasádám.
- Při pozdravu si netřást rukama.
- Nedotýkat se obličeje.
- Prosíme nepodávejte si v tuto dobu prasádám květiny, olej nebo vodu.

Velice děkujeme za vaši spolupráci.
Haré Krišna!

Vaši služebníci
Ramái Svámí
Bhakti Čaitanja Svámí
Bhanu Svámí,
výkonná rada GBC

UČENÍ SE NA ZPAMĚŤ

Memorovat znamená opakováním se naučit materiál nazpaměť. Obzvláště na Západě má memorování mezi vyučujícími špatnou pověst, protože nezaručuje, že dítě danému materiálu porozumělo.

Samozřejmě chceme, aby naše doma vzdělávané děti doopravdy rozuměly tomu, co se učí. Nechceme papoušky. Existují ale některé věci, které se musíme naučit nazpaměť, protože je praktické a přínosné mít k nim okamžitý přístup. Učení se nazpaměť může být efektivní technikou pro taková fakta.

Příklady zahrnují tabulky násobení, pravidla fonetiky, základní vzorce ve fyzice a periodickou tabulku prvků v chemii. Všimněte si, že některá z těchto témat jsou považována za „pokročilá“, ale dokonce i pokročilá témata zahrnují fakta, která se prostě musíme naučit z paměti.

Učení veršů

Další důležitou oblastí k memorování jsou verše z Bhagavad gíty a Śrīmad Bhāgavatamu. Když se naše děti naučí tyto verše brzy, budou k nim mít přístup celý život, ať už pro účely kázání nebo osobní aplikace. Recitování veršů je krásný způsob, jak můžeme během naší každodenní práce vzpomínat na Krišnu, a Śrīla Prabhupáda to také často dělal. Můžeme našim dětem pomáhat opakovat, učit se z paměti a rozumět slokám a významům jejich slov. Verš pro daný den si také můžou napsat na kartičky tak, aby jejich pozdější prohlížení bylo zábavné a snadné. Můžou udělat projekt naučit se

jeden verš týdně (nebo denně!), dokud se nenaucí celou kapitolu Bhagavad gíty. Jeden chlapec z Boise vzdělávaný doma to udělal jako svůj letní projekt a na zvláštní události v chrámu pak recitoval 108 veršů z Bhagavad gíty.

Učení se nazpaměť je důležitou částí domácího vzdělávání. Ve starodávném védském vyučování nebyly žádné knihy. Děti se učily nasloucháním od gurua. Proto je taky védská literatura známá jako śrutí, „to, co je slyšeno“. Memorování posiluje a zbystruje mysl. Děti si

mohou velmi rychle zapamatovat prakticky cokoliv a dokonce ani jako dospělí nikdy nezapomenou verše nebo fakta, která se naučili, když byly malé. A učit se verše je pro děti velká zábava, obzvláště když jim dáme příležitosti je používat a přednášet.

Memorování veršů z pohledu studenta

Rádhiká Rámána sdílí své myšlenky ohledně nejdůležitějších věcí k zapamatování a nejlepšího způsobu, jak se je naučit.

Recitování veršů je krásný způsob, jak můžeme vzpomínat na Krišnu

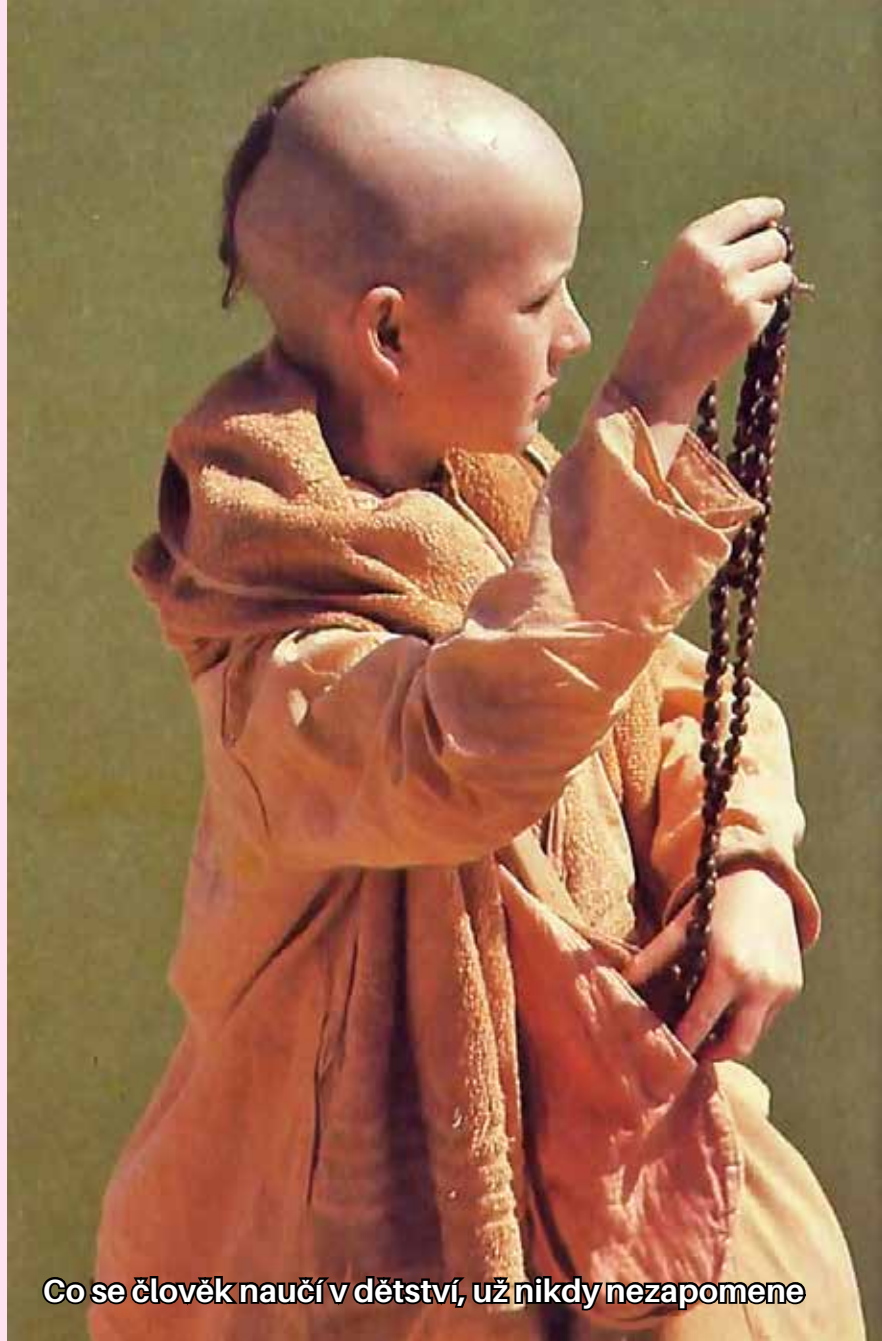

Učení se nazpaměť není těm, kdo byli vzděláváni v Indii, neznámé, ačkoliv v západním vzdělávání více-méně chybí. Bývalo to tak, že učení se nazpaměť bylo důležitou částí každého studijního plánu – studenti se museli naučit z paměti tabulky násobení až k dvanáct krát dvanáct, pak to školy zredukovaly na deset krát deset a nyní některé americké školy učí už jen k osm krát osm. Proč by se děti vůbec měly učit tabulky násobení z paměti? Nemáme snad právě k tomu kalkulačky? Krom toho učitelé nechtějí, aby děti uměly jenom násobit. Nové vzdělávací paradigma vyžaduje, aby děti doopravdy rozuměly matematice a každý přeci ví, že porozumění nepřichází z memorování několika nesouvisejících faktů.

Cvičení mozku

Technika učení se nazpaměť byla devalvovaná kvůli důrazu na kritické myšlení, kreativitu a řešení problémů (které jsou všechny důležité), ale memorování pořád má svou hodnotu. Měl jsem profesora středověké hudby, kterého vždy rozrušilo, když někdo jeho období dějin nazval „dobou temna“. Trval na tom, že lidé, kteří žili během středověku, měli čtyřistakrát větší paměť než běžný člověk dneška – ne kvůli tomu, že by měli větší mozky nebo nějakou fyzickou výhodu, ale proto, že svou paměť mnohem více používali. Většina lidí byla negramotná a všechno, co věděli, museli nosit ve svých hlavách. Dokonce i když osoba uměla číst a psát, papír byl drahý a vzácný, takže nikdo neplýtlval jeho listy na něco, co nebylo potřeba zaznamenat.

Tiskařský stroj ještě nebyl vynalezen, takže lidé neměli rozsáhlé knihovny plné příruček, ve kterých by si mohli informace najít – běžný způsob, jak něco vědět,

Co se člověk naučí v dětství, už nikdy nezapomene

bylo umět to z paměti, a díky tomu to vypadalo, že se paměť rozpiná. Pro lidskou paměť nejsou žádné limity. Někdy říkáme, že jsou naše mozky plné – nejdřív musíme něco odstranit, než tam můžeme dát něco nového. Mozek ale není jako půda nebo sklep. Naše mozky se mohou unavit, ale nikdy nejsou plné.

V dnešní době jsou naše mozky samozřejmě unavené, protože je moc nepoužíváme. Vůbec ani nezmiňujeme psaní a papír – dneska všichni máme počítače a Blackberry a 3G připojení k internetu a nikdo z nás si nemusí pamatovat vůbec nic.

Zanedbávání cvičení mozku vytváří slabou mysl, protože paměť je považovaná za základní charakteristiku silné inteligence. Pokud ji nepoužíváme, přijdeme o ni.

Rozvíjení paměti je obzvláště důležité pro děti, protože když pak zestárnou, mozek bude mít tendenci udržet si jakékoliv schopnosti, které rozvinul v raném dětství. Tady máme výhodu, protože naše paměti můžeme trénovat učením se veršů z písem. Šríla Prabhupáda měl obzvláště radost, když se děti (nebo i dospělí) učili nazpaměť sanskritské verše z Bhagavad gity nebo Šrímad Bhágavatamu. A jakkoliv pro nás dospělé může být něco

takového obtížné, pro děti je memorování veršů snadné. V určitém věku to vypadá, jako by jim stačilo se na určitý verš soustředit pár minut, možná ho třikrát pročíst a už si ho pamatují. Takhle dobrá je paměť, když jsme mladí.

Vzpomínky, které nás nikdy neopouští

Kromě toho, cokoliv, co se člověk naučí v dětství, už nikdy nezapomene. Verše jsem se učil v průběhu celého mého vzdělávání, ale ty, které jsem se naučil během několika prvních let, když mi bylo kolem šesti let, jsem nezapomněl nikdy. V tom věku jsem měl takový komplikovaný projekt, kdy jsem se chtěl naučit všech 700 veršů Bhagavad gíty – nikdy jsem ho nedokončil, ale začali jsme s ním. Můj bratr a já jsme se zpaměti naučili verše z první a druhé kapitoly a ty už nemůžu zapomenout. Jsou některé verše z deváté nebo dvanácté kapitoly, o kterých musím přemýšlet, abych si je vybavil, ale tyhle verše, které jsem se naučil nazpaměť z druhé kapitoly, jsou tak hluboko vtištěné, že nikdy nemám žádné potíže je přednášet.

Je tu naděje, že jakmile máme takové věci hluboce vtištěné do našich vzpomínek v raném věku,

budou tak pevně zakořeněné, že až je budeme doopravdy potřebovat, okamžitě se nám vybaví. Nezáleží na tom, jestli kážeme třídně nebo čelíme nebezpečí a chceme pamatovat na Krišnu – tyhle rané vzpomínky prostě vyskočí bez jakéhokoliv významného úsilí z naší strany.

To platí dokonce i u obyčejných vzpomínek. Všichni máme tu zkušenost, jak se v našem každodenním životě najednou ocitneme zpátky ve scéně z filmu nebo si nečekaně vzpomene na slova filmové písničky. Kdybychom byli požádáni zapsat všechno, co víme, tyhle věci bychom do onoho seznamu nezahrnuli, ale něco spustí paměť a najednou je tady máme. Dokonce si nemusíme pamatovat ani název onoho filmu, ale ta scéna je stejně tak jasná, jako když jsme ji viděli poprvé. Co se stane, když se pak v okamžiku smrti zoufale snažíme meditovat o Krišnových lotosových nohou a najednou svým vnitřním zrakem zíráme na Amitabha Bachchana nebo nějakou slavnou hollywoodskou hvězdu?

Naopak předpokládejme, že vzpomínky našich dětí naplníme Krišny si vědomými výjevy. Bez ohledu na to, co se stane – dokonce i když vyrostou a stanou se neoddanými a vzdají se svého Krišny

si vědomého životního stylu – tyhle vzpomínky jsou pořád tam. Stejně tak jako nikdy nemůžete zapomenout na filmovou písničku, tak nikdy nemůžete zapomenout na Krišnu, jakmile už jednou je ve vaší mysli. A je tam mnohem hlouběji než jakákoliv filmová píseň.

Existuje mnoho příběhů, které to dokazují. Jednou jsem slyšel o jednom západákovi, kterému se poštěstilo vidět jeden z našich průvodů Ratha játrá. A tenhle člověk měl autonehodu a prožil zážitek blízké smrti. Ihned po propuštění z nemocnice šel do místního Hare Krišna chrámu a řekl oddaným, že když mu život probíhal před očima, jedině, co mohl vidět, byla tvář pána Džagannátha a obzvlášť Jeho veliké, krásné oči. Nebyl oddaný a byly to už roky od doby, kdy se zúčastnil Ratha játry, ale byl tam, díval se na Pána Džagannátha a přemýšlel, kdo to je. V tu chvíli si to neuvědomoval, ale jeho mozek a srdce zformovaly vzpomínku, a když pak byl blízko smrti, znovu uviděl tvář Pána Džagannátha.

Učení se nazpaměť může být absolutní ztrátou času, právě jak spousta západních vzdělavatelů tvrdí, ale stejně tak může být obrovsky cenné, když se správně použije. Naše šástry nejsou obyčejné zvuko-

Ve starodávném védském vyučování se žáci učili nasloucháním od gurua

vé vibrace; jsou to duchovní zvukové vibrace. Známe ten dojem, který v nás zanechá filmová píseň – a jen si představte, jak moc hlouběji musí jít dojem z duchovních zvukových vibrací, když proniká až do duše. Jakmile jsou tyto vibrace vtisknuté do duše, myslí i srdce, už nás nikdy neopouštějí a stávají se jedním z háků, které Krišna používá, aby nás vytáhl zpátky.

Techniky k memorování sanskritských veršů

Učit se verše nazpaměť může být veliká zábava. Moje matka nám z učení se veršů dělala hru. Nastavili jsme si pro sebe cíle: „Chci se naučit tolik veršů za tolik dní.“ Byli jsme samozřejmě děti, ambiciózní a nadšené, takže většinou jsme za plánem zaostávali, ale dané cíle byly motivující a nápomocné.

Skupina dětí může třeba během léta, nebo když mají nějaký čas

navíc, spolupracovat na „paměťovém maratónu“ a na jeho konci uspořádat malou událost, kde se všichni sejdou a budou poslouchat recitování naučených veršů. Jedno dítě oddaných v Boise se přes léto naučilo recitovat 108 veršů z Bhagavad gity a jeho rodiče pak v chrámu uspořádali program. Udělali fotokopie všech veršů a jejich překladů tak, aby se k recitaci mohlo přidat celé shromáždění, a každý si tuto událost užil. I ten chlapec byl šťastný, cítil se sebevědomě a měl tak malou příležitost předvést své úspěchy. A díky jeho hodně nízkému věku se tato událost dokonce dostala na obálky amerických a indických novin.

Jednou jsem se rozhodl, že se chci naučit nazpaměť všechny verše Mukunda-málá-stótry, ty krásné modlitby krále Kulašékharý. Prabhupáda měl tuhle knihu moc rád, tak jsem se rozhodl, že se

naučím jeden verš každý den. Můj systém byl napsat verš na kartičku a tu přilepit na dveře svého pokoje. A dal jsem si pravidlo, že nemůžu vstoupit do pokoje, aniž bych řekl ten verš, takže pokaždé, když jsem šel do svého pokoje, musel jsem se na chvíli zastavit a z paměti procvičovat ten verš. Kolikrát jsem musel jít do svého pokoje, tolikrát jsem verš opakoval. A jako výsledek jsem se naučil spoustu krásných veršů.

Pokud se používá správně, memorování si svou špatnou pověst nezaslouží. Je spousta kreativních způsobů, jak se z učení nazpaměť může stát zábava – třeba přidat trošku transcendentální soutěživosti nebo z něj udělat hru. Tak je učení se veršů, stejný úkol, který je pro dospělé nudný a obtížný, pro děti snadné a zábavné, protože pro ně je učení se nazpaměť ta nejjednodušší věc na světě. Vůbec k tomu není potřeba moc práce. 🙏

Govinda
shop

www.govindashop.cz

Soukenická 27
110 00 Praha 1

Vegetariánská
restaurace
Govinda

pondělí - pátek 11-18
sobota 12-16

Soukenická 27
110 00 Praha 1

www.govindarestaurace.cz

DÁLÉR GÍTÁ

PÍSEŇ MAKLÉŘE

Mám pro vás výbornou zprávu - Nitái otevřel na místě zvaném Surabhi-kuňdž tržnici se svatým jménem!
 Na té tržnici se dějou velké věci - prodává se tam čisté svaté jméno za pouhou víru!
 Nitái se dívá, jak jsou oddaní, kteří se tam sejdou, způsobilí, a pak smlouvá a prodává.
 Chcete-li to jméno koupit, bratři, tak pojdte se mnou za tím mahádžanou!
 Vy koupíte Krišnovo jméno a já dostanu provizi - naše touhy se naplní!
 Nitjánanda je velice milostivý - bere si jen víru, a dává tu nejvyšší blaženost.
 Když jednou uvidí při volání jména Goury ve vašich očích slzy, dá vám všechno bohatství.
 Dá vám čisté pokyny o Krišnovi, bez ohledu na váš původ, majetek, učenost či sílu.
 Tak hned opusťte past máji, a ať budete pobývat doma, nebo v lese, trable budou pryč.
 Už se nemusíte bát Kaliho. Milostivý Nitái dává jméno všem, i těm nejpokleslejším.
 Bhaktivinód volá: Neexistuje jiné útočiště než Nitáiovy lotosové nohy!

sukhér khóbór gáisurabhi kuňdžeté námér hát khuléché khóda nitái
 bóró módžár kóthá táé šraddhá-múljó šuddhó-nám šei hátété bikáé
 yótó bhóktó brindó bóši`adhikáří dékhé nám béčché dór-kóši
 džódi nám kinbé, bhái amar sóngé čóló, mahádžanér kačhé džái
 tumi kinbé krišna-nám dósturi lóibó ami, púrnó hóbé kám
 bóró dójál nitjánanda šraddhá-mátró lójé dén parama-ánanda
 ék-bár dékhé čókhér džól `góura` bólé nitái dén šókól šómból
 dén šuddhó krišna-šikhá játi, dhón, bidjá, ból na kóre ópékhá
 ómóni čháré májá-džál grihé thakó, bóné thakó, na thaké džóňdžál
 ár náikó kalir bhój áčandále dén nám nitái dójámój
 bhaktivinód dáki kóé nitái-čóron biná ár náhi ášróé

DAMODARA®
Natural Foods & Sweets

Nežli mítí pocit hladu,
dej si radši naše

LADU

Jde o tradiční avšak neotřelou sladkost z cizrny. Specialitou našeho ladu je, že je slazeno karamellem z třtinového cukru z naší kuchyně a samozřejmě neobsahuje žádný lepek ani laktózu.

VEGAN

BEZ LEPKU

BEZ KARMY

BEZ GMO

RUČNÍ VÝROBA

www.damodara.cz • facebook.com/damodara.cz

NESMYSLNÝ KOLOS, ČI KOLOSÁLNÍ NESMYSL

Pan J. jednou navštíví známé obchodní centrum Arkády.

Nejprve ohromen žasne. Přes dvě patra ohromné budovy se rozkládá podivné monstrum umně sestavené z ozubených kol a koleček, zhotovených z lepenkových krabic s převody z provazů a jiných jednoduchých materiálů. Celý systém je v přízemí vybaven malým elektromotorkem a pomalu se točí.

Pan J. si přečte vystavené informace o autorovi tohoto putovního zařízení, ale hned ho napadne, že tady něco nehraje. Vždyť ono se to točí úplně naprázdno a úplně zbytečně.

Každý umělecký počin musí mít svou pointu. No jasně, takhle to ten tvůrce asi myslel. A jestli ne, tak je to jen prachsprostý formální exhibicionista jako jeho výtvor.

Kola planého smyslového požitku roztáčející ekonomiku (ekologicky ničící celou planetu) se snaží za-

jmout do svých sítí běžného neinformovaného, obrany neschopného člověka a okouzlit ho technickými možnostmi současné světové populace. Ve skutečnosti ovšem tato situace, opřená o tzv. vědecký pokrok, nemá žádný pozitivní výsledek. Bez znalosti skutečného cíle naší existence je jen bezvýznamným plácnutím do vody.

Činnost ISKCONské mise Šríly Prabhupády řeší především tento nejdůležitější problém současné moderní civilizace – z kterého vycházejí všechny ostatní podružnější, jimiž je naše společnost naprosto přeplněna.

I ten, kdo tomu nevěří, se může pokusit změnit svůj život, a zejména díky Prabhupádovým knížkám, časem uvidí výsledek, který se nepochybně dostaví. Tisíce lidí, kteří tento proces podstoupily, jsou toho důkazem.

A pak celý kolos teprve dostane svůj smysl, právo a naději na život, který nebude zbytečný. 🙏

Mise Šríly Prabhupády řeší nejdůležitější problémy současné moderní civilizace

VÉDSKÁ LITERATURA

Stručný úvod do indické filozofie – dokončení

Pañčarátra ágamy

Každá z těchto tradic (šaiva, vaišnava a šakta) má své vlastní pañčarátry. (Některé vaišnavské tantry se řadí do kategorie vaikhánasa odvozené od jména mudrce Vikhánase.) Nalezneme v nich čtyři obecná témata:

- **Gjána** (poznání)
- **Krijá** (služba, jako je stavba chrámů a instalace múrti)
- **Čarja** (jednání, jako je následování každodenních a svátečních obřadů - nitja a naimittika)
- **Jóga** (soustředění, oddanost)

Jejich společné rysy jsou:

- a) Existence Nejvyšší Bytosti s převládajícím mužským nebo ženským aspektem.
- b) Existence nerozdělených duší.
- c) Realita objektivního vesmíru.
- d) Oddanost je jediným prostředkem osvobození.

Pañčarátry, též zvané sanhity, jsou tantry v kvalitě dobra nebo transcendentálního dobra. Jsou stejně dobré jako Vědy, protože je pronesl sám Pán Brahmovi, když se Brahmá zeptal, jak má být Pán uctíván. Jsou zvláště vhodné pro Kali-jugu. Existuje 59 vaišnavských Pañčaráter. Mezi známější patří Brahma, Džajáhja, Íšvara, Hajašírša, Nárada, Parama, Pauškara a Sátvata. Předpokládá se, že jich má být 108, ale některé jsou úplně nebo částečně ztracené. Například z Brahma sanhity se dochovala jediná kapitola, ze Sanatkumára sanhity dvě. Śrí vaišnavové z pañčaráter hodně čerpají.

Název „Pañčarátra“ má různá vysvětlení. Říká se, že Pán Višnu tyto pokyny pronesl během pěti nocí (pañča rátri) Brahmovi. Také je řečeno, že Pañčarátra zastiňuje pět procesů (v různých Pañčarátrách jsou uvedeny různě, ale jde o procesy jako karma, gjána, aštanga-jó-

ga, sánkhja atd.). Ahirbudhnja-sanhitá říká, že Pañčarátra má jméno podle toho, že se zabývá paterým projevem Pána Vásudéva - pará, vjúha, vibhava, arčá a antarjámí. Podle Nárada Pañčarátry slovo Pañčarátra znamená pět druhů poznání. Bhaktivinóda Thákura říká

**Všechny vidhi slouží dvěma principům
- neustále myslí na Křišnu a nikdy na Něho nezapomínej**

v Navadvípa Mahátmji 13: „Každý z pěti rišíů (Šándilja, Upagájana, Maundžájana, Kaušika a Bharadvádža) byl v minulosti instruován Pánem Nárájanem po jeden den a noc (paňča x rátra). V čele s Náradou Munim sepsali Paňčarátru zde (ve Vidjánágaru), aby učili lidi o praktické oddané službě.“

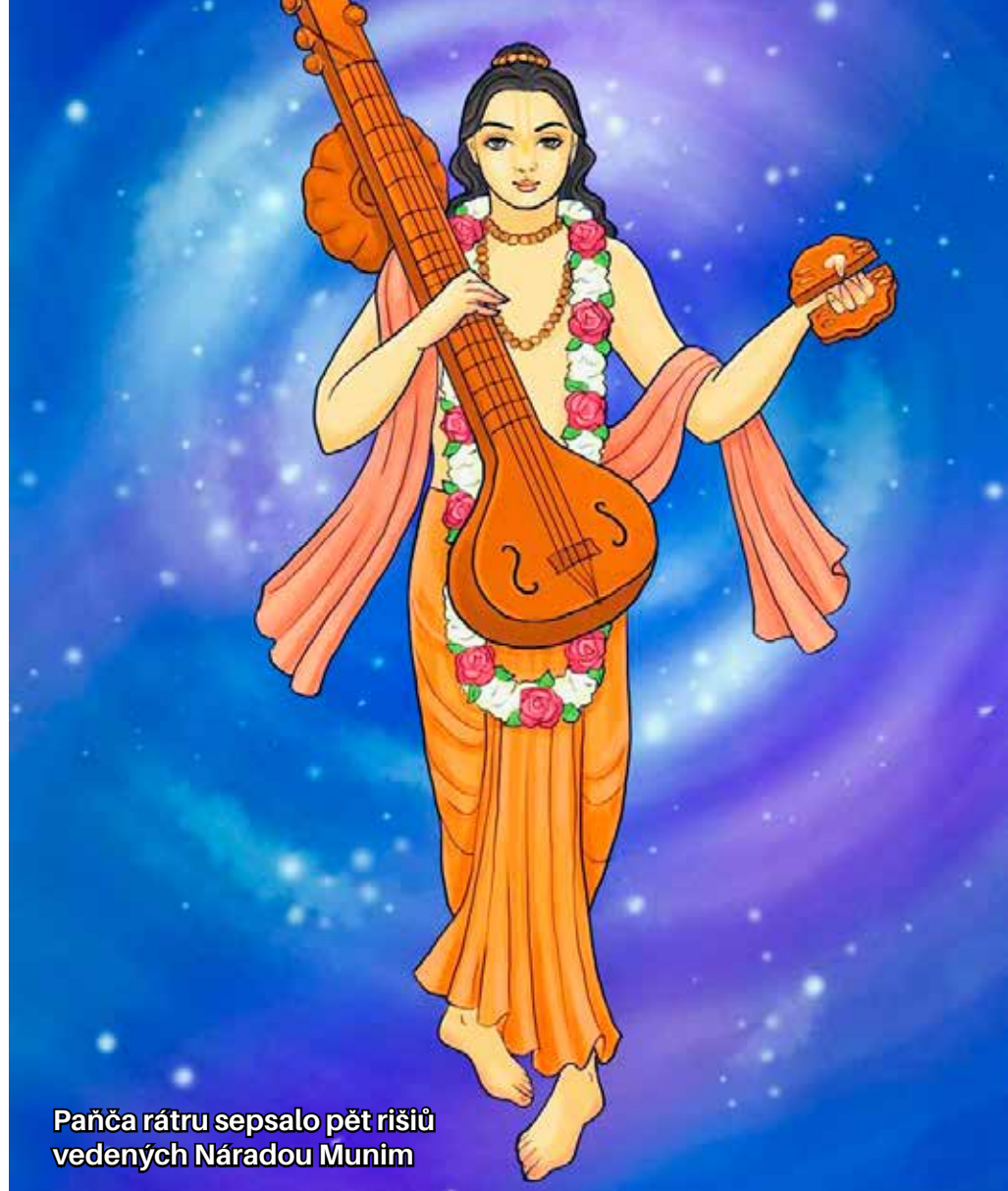
Gaudíja vaišnavové a tantrická tradice

Gaudíja vaišnavismus učí jak bhágavata márgu, tak tantra márgu, konkrétně Paňčarátru, která patří do dakšina márgy. Jedná se o metodu arčany, uctívání múrti. (Váma márga („sexuální“) tantru populární na Západě nepraktikují.) Jedná se o docela složité téma. Zde je krátký úvod.

V Bhágavata Puráně je tantra zmíněna několikrát. V 1.3.8 se Náradovi přičítá založení „sátvata-tantry“, kterou komentátoři označují jako Paňčarátrágamu. To je do značné míry stálá interpretace na několika místech, kde se toto slovo objevuje. V 11.27.7 je diskuse o bhágavata-dharmě a karmě, která je rozdělena na část vaidika a tántrika. Tato dualita (veda-tantra) se v Bhágavatamu nachází víckrát (např. 8.6.9, 11.5.28, 11.11.37, 11.27.7, 11.27.26, 11.27.49, 12.11.4), což v jižní Indii vyvolalo snahu o syntézu těchto dvou cest. Jamunáčárjova Ágama-pramánjam tento konflikt odráží.

V 11.5.31-32, kde je představen avatár v Kali juze, je řečeno „náná-tantra-vidhánena“, což Šrídhara Svámí komentuje „kalau tantra-márgasja prádhánjam daršajati“, což znamená, že tantrická cesta ve věku Kali převládá.

Celkově se výrazně rozlišuje mezi ágama-márgou jako „karmou“ vedoucí k očistění a bhágavata dharmou vedoucí k extázím ve šravana-kirtanu atd. Obě tradice,

Paňča rátru sepsalo pět rišíů vedených Náradou Munim

paňčarátrika a bhágavata, vzájemně přijímají své aspekty. Paňčarátra se více zajímá o obřad, bhágavata o bhávu, extázi. Obě uznávají, že ta druhá cesta doplňuje jejich vlastní (tak jako Rúpa Gósvámí v Bhakti-rasámrita-sindhu 1.1.11), ale přesto dávají přednost jedné nebo druhé. Na to jasně poukazuje Višvanátha Čakravartí v 11.3.33.

Bhaktisiddhánta Sarasvatí ztotožnil bhágavata márgu s rágánuga bhakti a Paňčarátru s vidhi. Funkce vidhi je zmíněna v Padma Puráně, Uttara 42.103, a Nárada-paňčarátre 4.2.23 citovaných v Bhakti-rasámrita-sindhu 2.8: Všechny vidhi by měly být chápány jako služebníci dvou principů - neustále vzpomínat na Višnu, aniž bychom na Něj zapomněli.

Totéž říká Parama sanhitá 30.32: Jediným útočištěm vtělných duší je proto úplná oddanost Mně, ó Pitámaho (Brahmo). Vše ostatní pouze slouží podpoře jejího růstu.

Višnu jámala citovaná v Hari-bhakti-viláse 5.4: V Satja juze bylo cestou realizace následování šruti, v Tretá smriti, ve Dvápara Purán a v Kali Ágam. (Nejdříve lidé následovali šruti s jejich obřady a konali védské hómy a meditaci doporučovanou ve šruti, zvláště Upanišadách. Později nabyly na významu texty smriti /20 jmenovaných v Jagjavalkja smriti 1.4-5/ s jejich pravidly. Poté přišly vlivy Purán na obřady. Dnes šrauta obřady vůbec nevidíme, všechno je ágamické/tantrické.)

Otázky a odpovědi: vaišnava vs. šakta tantra

Kundalini je forma hmotné energie (prakriti), vnější vůči džívám a Krišnovi. Vaišnavové se o ni proto nezajímají. Podle šakta/šaiva tanter je Kundalini šakti čisté vědomí. To se týká jejich svrchovaných aspektů nad subtilní hmotnou energii: Lakšmí a Rádhy. Ty se expandují do různých jemnohmotných podob spojených se Šivou a jeho expanzí a společně tvoří, udržují a ničí hmotné světy.

Nejvyšší bohyně, Rádhá (paripúrnatamá rádhá), se expanduje jako Šrí, Bhú a Lílá šakti (Garga sanhitá 1.15.69-70). Lalitá Tripurasundarí (Durgá) je také její expanze (Garga sanhitá 1.16.26, kontext 22-30).

Potvrzuje to známý šakta text Lalitá-sahasranáma (127), kde je Lalitá nazývána Šrikarí (Lakšmí, šakti Šrí Višnu, která přináší blahobyt svým oddaným).

Otázka: Můžete uvést příklad tantrické mantry dané Hare Krišna guruem?

Odpověď: Jednou je aštákšara (osmislabičná) Gópála mantra vysvětlená v Úrdhvamnaja tantře, která také obsahuje Gaura mantru. V naší linii Sarasvata Gaudiya existuje celkem sedm manter a Gájatrí a neměly by se zveřejňovat.

Otázka: Používá vaišnavská tantrická mantra tantrickou bídžu (semeno)?

Odpověď: Klím (Višnu tattva), šrím (šakti tattva) a aim (guru tattva). Bídža pro Káli je krim. Gaudiya vaišnavové ji neuctívají.

Otázka: Jak se vaišnavská tantrická mantra shoduje s vaším tvrzením, že vaišnavové připouštějí, že tantra je pro vidhi neboli obřady, zatímco Vědy jsou pro bhávu?

Odpověď: Naši hlavní (vaidika) mantrou (známou jako Hari náma) je mahámantra Hare Krišna uvedená v Kali-santarana Upanišadě a dalších textech. Tantrická část naší praxe - arčana - má podpůrnou povahu. Ta přetrvává z Dvápara jogy a platí během juga sandhji.

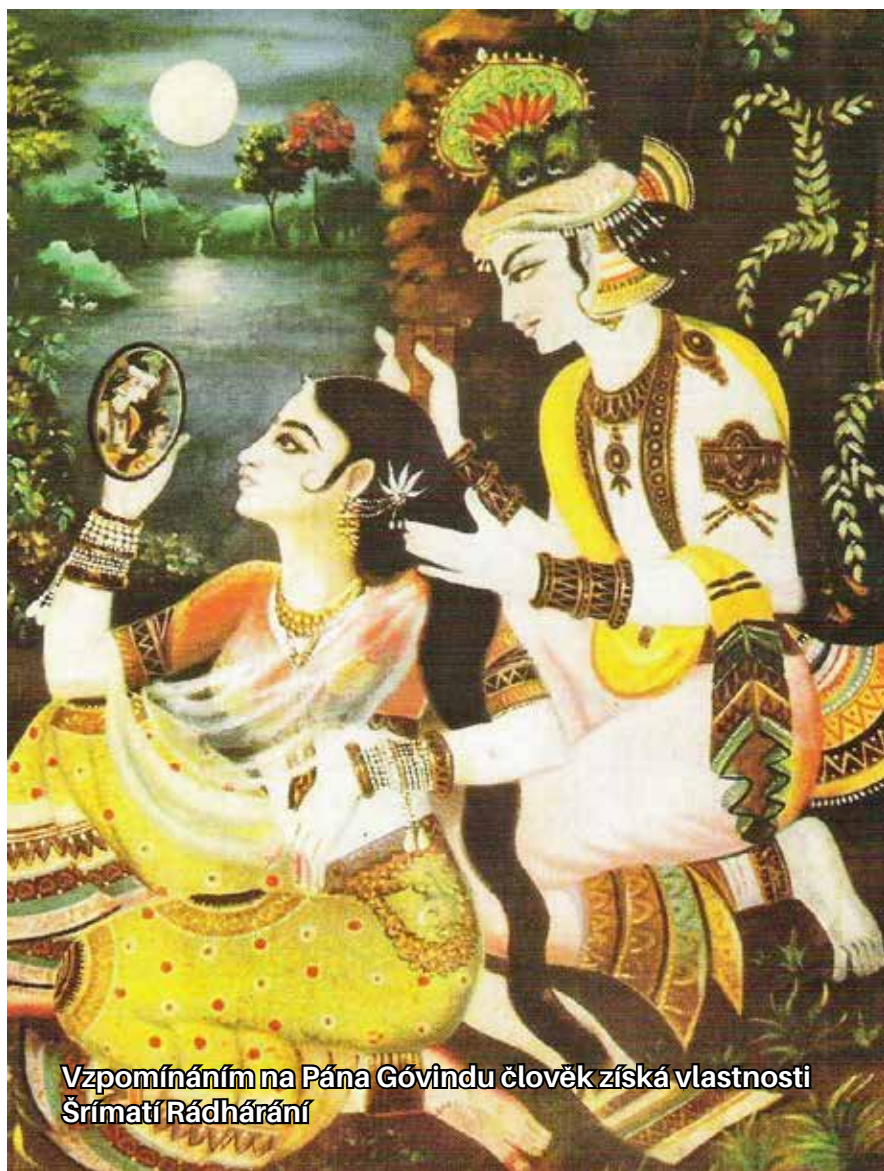
Ve Dvápara-juze by lidé měli uctívat Pána Višnu pouze prostřednictvím usměrňujících zásad Nárada-pañčarátry a dalších autorizovaných knih. Ve věku Kali by však lidé měli prostě zpívat svatá jména Nejvyšší Osobnosti Božství. (Nárájana sanhitá)

Otázka: Jaké jsou různé bídža mantry?

Odpověď: Varadá tantra uvádí tyto: 1. Haum by se měla používat při uctívání Šivy; 2. Dum znamená Durgu; 3. Krim Káli; 4. Hrim Bhuvanéšvarí; 5. Šrím Lakšmí; 6. Aim Sarasvatí; 7. Klím Mahéšvarí; 8. Húm Déví; 9. Gam Mahéšvarí (Ga obecně znamená Ganéše); 10. Glaum Ganéše; 11. Kšraum Nrisinhu; 12. Strím Mahéšvarí.

Protože aim znamená Sarasvatí, vysvětluje to, proč se aim také používá pro tři z osmi hlavních sakhí (aštāsakhí) Šrí Rádhy. Jedna z nich bude zdrojem Vaikuntha (Ádi) Sarasvatí:

Po levém boku [Višnu] viděli krásnou, okouzlující a světlou bohyni Sarasvatí, která v ruce držela flétnu, vínu a knihu a byla královnou vyšších planet a zosobněným poznáním. (Brahma-vaivarta Purána 4.6.79) Ó Rádho, v Mé podobě jako věčný Pán Nárájana se vrátím

Vzpomínáním na Pána Góvindu člověk získá vlastnosti Šrímatí Rádhárání

na Vaikunthu s Lakšmí a Sarasvatí. (Brahma-vaivarta Purána 4.6.256)

Jsou tam přítomny i jiné původní podoby dévů: Ve středu (Vaikunthy) sídlí božstva ohně, Slunce a Měsíce, Kúrma-avatára, Ananta Šeša a Garuda, vládce tří Véd. Na tom svatém místě, které tvoří všechny Vědy a v smriti-šástře je známé jako jóga-pitha, také spočívají védské hymny a všechny posvátné mantry. (Padma Purána, Uttarakhand 256.23)

Varadá tantra je šakta tantra, protože připisuje klím Mahéšvarí. Ve vaišnavské Gautamija tantře je jeho význam uveden takto: (Upanišady uvádějí, že) vesmír byl stvořen ze slabiky klím. Voda vzešla z „k“, země z „l“, oheň z „i“, vzduch z „m“ a éter z tečky (bindu). Tato mantra tedy má pět částí.

Existuje i důvěrnější vysvětlení:

*ka-kárah puruṣaḥ kriṣṇaḥ sač-čid-
-ánanda-vigrahaḥ
í-kárah prakriti rádhá nitja-vrindá-
vanéšvarí*

*las čánandátmakam préma-sukham
tajós ča kírtitam*

*čumbanánda-mádhurjam náda-
-binduḥ samíritah*

„K“ je Krišna ve své osobní podobě věčnosti, poznání a blaženosti. „Í“ je Jeho energie Rádhá, věčná královna Vrindávanu. „L“ je oslavováno jako štěstí lásky. „M“ je sladkost blaženosti, když se políbí. (Brihad-gautamija-tantra)

Otázky a odpovědi: tantrické uctívání Rádhý a Krišny

Otázka: Co je to praxe jóga-pithu?

Odpověď: Jóga-pitha je posvátné místo setkávání Rádhý a Krišny zmíněné v Góvinda lílámritě 21.94 s odkazem na Vědy, a v Sankalpa kalpadrumě 52 od Višvanátha Čakravartího:

Pod stromem kalpa-druma tam stojí palác z drahokamů a v něm trůn Pána

Gópála na svatém místě setkávání, o kterém ágama-šástry prohlašují, že Pán Krišna koná mnoho zábav s gópi-mi v těchto hájích, a také se říká, že na tomto vládci všech svatých míst probíhají vynikající zábavy štěstí Amora v chrámu jako oběť a vzpomínáním na spatření Pána Góvindy člověk získá vlastnosti Šrímatí Rádhárání a Jejich přítelkyní gópi s velkou radostí. (Góvinda lílámrita 21.94-95)

Když sedíš se svým milým na trůně pod stromem přání ve Vrindávanu, budu tě uctívat nabízením padji, arghji, vonných tyčinek, kafru, lamp, girland, ozdob a čtyř druhů pokrmů. (Sankalpa kalpadruma 52)

Jóga-pith také popisuje Rúpa Gósvámí ve své Laghu bhágavatámritě 2.258-283. Je to jantra, obřadní diagram ve tvaru lotosového květu s osmi okvětními lístky. Brahma sanhitá 5.3-4 zmiňuje podobnou šad-kóna (hexagramovou) jantru s okvětními lístky obsazenými Krišnovými sakhími (šakti), expanzemi Šrí Rádhý. Trůn a lotos jsou zmíněny v Brahma sanhitě 5.26 a Gópálatapani Upanišadě 1.18:

Brahmá řekl: Pánův oltář by měl být zlatým lotosem s osmi okvětními lístky. V tomto lotosu by měly být umístěny dva trojúhelníky a měly by tam být napsané mantry klím krišnāja namah, Káma-gájatří (klím krišnāja góvindāja gópidžanavallabhāja sváhá) a Ananga-gájatří (kámadévāja sarva-džana-prijája sarva-džana-samóhanāja džvala džvala pradžvala pradžvala sarva-džanasja hridajam mé vasam kuru kuru sváhá). Pak by měla být nabídnuta anga se šula-mantrou (astrája phat). Pak bychom měli uctívat Pánovy expanze počínaje Rukminí, oddané v čele s Indrou, oddané v čele s králem Vasudévem, oddané v čele s Ardžunou a oddané v čele s Indranidhim.

Komentář Baladéva Vidjábhúšana: Toto je popsáno v Padma Purá-

ně: „Ó Nárado, postavím Pána na oltář a uctívám Ho modlitbami, vonnými tyčinkami, lampami, arghjou a dalšími dary.“

Další zmínka o uctívání na trůnu je také v jedné z našich pranáma manter: V chrámu drahokamů ve Vrindávanu, pod stromem přání, sedí na zářícím trůnu Šrí Šrí Rádhá-Góvinda a slouží jim Jejich nejdůvěrnější společnice. Skládám jim své pokorné poklony. (Abhidhéhádhidéva pranáma, Čaitanja čarítámrita 1.1.16, 2.1.4, 3.1.6)

Tuto praxi rozvinuli Gópála Guru Gósvámí a Dhjánačandra Gósvámí z parivaru (posloupnosti žáků) Vakrešvara Pandita v propracovaný obřad zahrnující dva diagramy, jeden Navadvípu a jeden Vrindávanu, v nichž musíte obětovat mnoho předmětů, jako jsou santálová pasta a květiny, mnoha osobnostem uvnitř diagramu. V kalichu lotosu jsou Rádhá-Krišna a na každém z okvětních lístků je jedna sakhí; pod každou sakhí slouží jedna hlavní maňdžarí. Existuje zrcadlový model Navadvípu, kde Maháprabhu stojí v kalichu, obklopen všemi svými společníky.

Další zmínka se nachází v Úrdhvamnaja tantře, kde Šiva říká Dévi:

*karniká-madhja-bhágé tu pítham
ratnamajam param
pañča-tattvánvitam tatra gauran
purata-sundaram
jé dhjájanti džanáḥ šašvat té tu sar-
vóttamottamáḥ*

Uprostřed tohoto kalichu (Antardvípu) je svrchované posvátný trůn z drahokamů (Šrídhám Májápur). Tam sídlí krásný zlatý Gaura ve svých pěti projevech (Pañča-tattva). Ti, kdo vždy v Májápuru meditují o Pánu Gaurovi, jsou nejvznešenější ze všech vznešených duší.

podle pojednání

Matsja-avatára dáse ACBSP ☞

Příčina válek a násilí, o které jsem nevěděl

Než jsem začal studovat Bhagavad gítu a Šrímad Bhágavatam, nevěděl jsem, jak klíčovou roli v příčině válek a násilí sehrává zabíjení zvířat a jedení masa. Logika předkládaných informací z těchto duchovních spisů na toto téma byla pro mě velmi překvapivá, až šokující.

Když jsem před osmi lety přešel na vegetariánskou stravu, měl jsem pro to spoustu důvodů – zdravotní, ekologické, náboženské apod., ale argumentem proti jedení masa, který mě později překvapil ze všeho nejvíc, ba až šokoval, byl, že zabíjení zvířat je příčinou všech válek. Toto vysvětlení mi spojovalo dohromady spoustu věcí, následkem čeho se k jedení masa nikdy nevrátím.

Jedení masa postupně, takříkajíc homeopaticky dává neschopnost milosrdenství nejen vůči zvířatům chovaným na maso, ale vůči bližnímu svému všeobecně. Každý, kdo vlastní nějaké zvíře a podívá se mu do očí, může potvrdit, že i zvíře má duši. To je ten hlavní důvod, proč nekončí na jeho talíři jako maso, na rozdíl od zvířete, kterému se nikdy před tím do očí nepodíval.

Chov zvířat na maso bych přirovnal k vlaku roz-pohybovanému lokomotivou, která za sebou táhne spousty vagónů. Z autorizovaných vědeckých zdrojů

se můžeme dovědět, že ten, kdo jí, připravuje, kupuje, prodává či se jinak podílí na zpracování masa od chovu jatečného dobytka až ke konečnému spotřebiteli, získává stejné karmické zatížení jako ten, kdo zvířata na jatkách přímo zabíjí.

Hlavní příčinou jakéhokoliv zla je nevědomost. Co jsem ale nevěděl, že kvůli nevědomosti, pramenící z neznalosti celé problematiky zabíjení a jedení zvířat, se postupně zmate inteligence lidí natolik, že vlivem neustále sílicího karmického zatížení je jen otázkou času, kdy se začnou zabíjet mezi sebou navzájem. Příroda tak zamezuje této zlovůli páchané člověkem na zvířatech.

Když si povšimneme, jaké druhy masa se zpravidla konzumují, jedná se o maso býložravců, kteří mají mnohonásobně menší možnosti se bránit než například šelmy, jejichž maso právě proto není součástí běžného jídelníčku masojedlíků. Protože chovat na maso šelmy nebo je přímo lovit s sebou nese nebezpečí.

Místo toho, aby se člověk na vrcholu potravního řetězce věnoval kultivaci půdy, výrobě zemědělských nástrojů, pěstování rostlinné potravy a starosti o vše živé, což by korespondovalo s potenciálem lidské inteligence mnohem více a je ostatně nejcivilizovanější způsob získávání potravy z přírody, používá inteligenci k výrobě nástrojů na zabíjení života. 🦏

11. ZPĚV, KAPITOLA 18

POPIS VARNÁŠRAMA DHARMY

Nejvyšší Pán, Osobnost Božství, pravil: Ten, kdo chce přijmout třetí životní stádium, vánaprasthu, by měl s klidnou myslí odejít do lesa. Manželku může zanechat s dospělými syny nebo ji vzít s sebou.

Když člověk vstoupí do stavu vánaprasthy, měl by se živit neznečištěnými bobulemi, kořínky a ovocem, jež rostou v lese. Oblékat se může do kůry stromů, trávy, listů nebo zvířecích kůží.

Vánaprastha by si neměl upravovat vlasy, tělesné ochlupení ani vousy, pěstít si nehty, kálet ani močit jindy než v pravidelnou dobu a neměl by vyvíjet zvláštní úsilí v péči o ústní dutinu. Měl by být spokojený s koupelí ve vodě třikrát denně a spát na zemi.

Člověk v postavení vánaprasthy by měl konat askezi během nejteplejších letních dnů tím, že se vystaví ohňům planoucím na čtyřech stranách a sálajícímu slunci nad hlavou, během období dešťů by měl zůstat venku a nechat se bičovat přívaly deště a v mrazivé zimě by měl setrvávat ponořený po krk ve vodě.

Může jíst jídla připravená na ohni, například obiloviny, nebo plody dozrálé časem. Svou potravu může rozmělnovat pomocí hmoždíře a kamene nebo vlastními zuby.

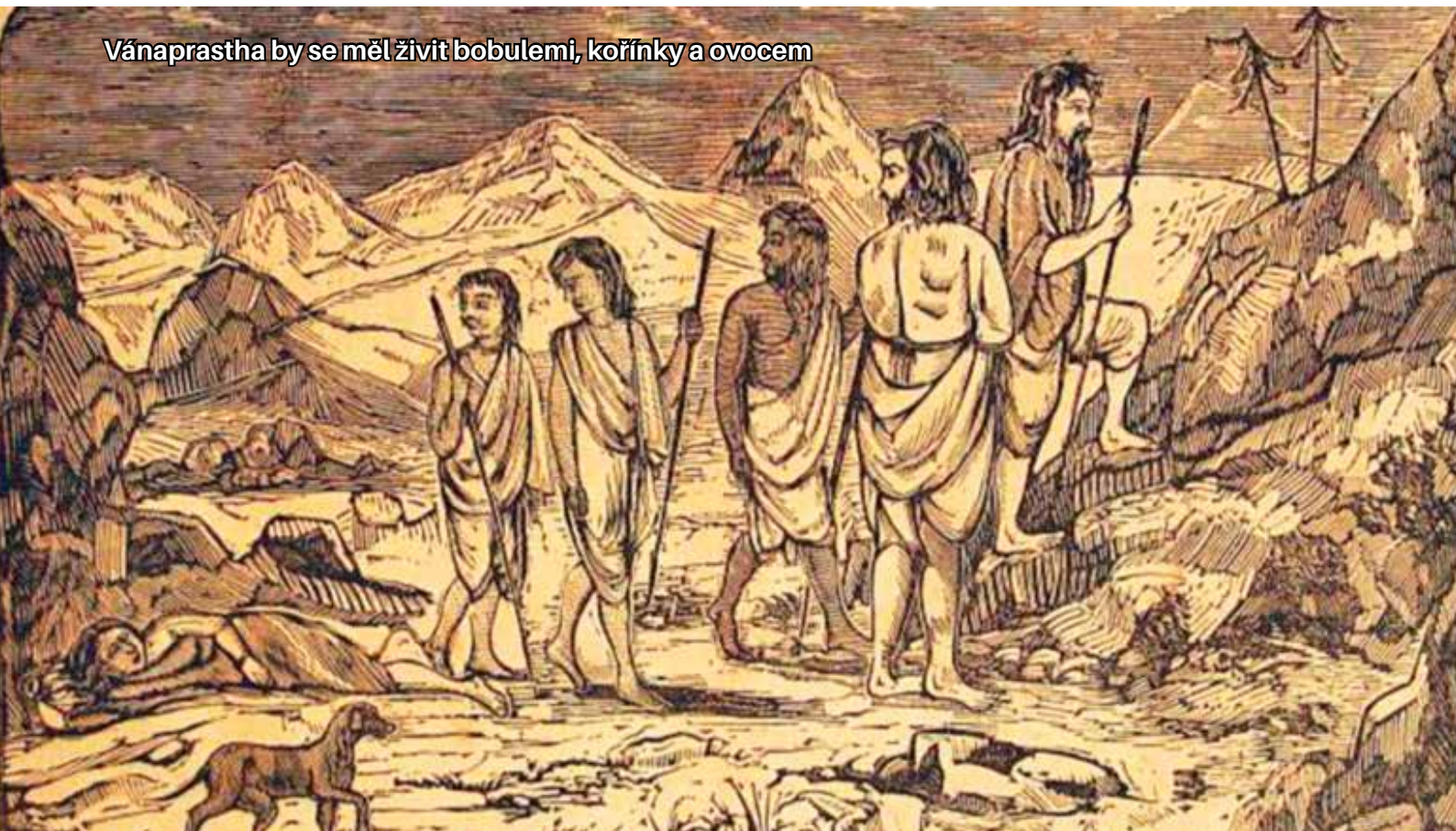
Vánaprastha by si měl sám shromáždit všechno, co potřebuje pro své tělesné zaopatření s ohledem na čas, místo a svou kapacitu. Nikdy by si neměl dělat zásoby na později.

Ten, kdo přijal stav vánaprasthy, by měl provádět oběti odpovídající daným ročním obdobím s obětinami jako čaru a obětní koláčky vyrobené z rýže a jiných obilovin, které najde v lese. Nikdy Mě ale nesmí nabízet zvířecí oběti; ani ty, které jsou uvedené ve Védách.

Vánaprastha by měl konat oběti agnihótra, darša a paurnamása jako v grihastha ášramu. Také by měl následovat sliby a oběti čáturmásji, neboť všechny tyto obřady pro vánaprastha ášram předepisují zkušení znalci Véd.

Zbožný vánaprastha, jenž praktikuje přísnou askezi a přijímá jen holé životní nezbytnosti, vyhubne na kost a kůži. Když Mě bude takto uctívat přísnou askezi, odejde na planetu Maharlóku a potom dosáhne přímo Mě.

Vánaprastha by se měl živit bobulemi, kořínky a ovocem

Ten, kdo tuto bolestnou, ale vznešenou askezi, jež udílí konečné osvobození, praktikuje s dlouhodobým úsilím jen pro bezvýznamný smyslový požitek, musí být považován za největšího pošetilce.

Pokud vánaprasthu přemůže stáří a kvůli třesoucím se tělu už nedokáže plnit své předepsané povinnosti, měl by si v meditaci do srdce vložit obětní oheň a pak s myslí upřenou na Mě vstoupit do ohně a opustit tělo.

Pokud vánaprastha pochopí, že i povznesení na Brahmalóku je utrpením, a tak se zcela odpoutá ode všech možných výsledků plodonosných činností, tehdy může přijmout sannjás.

Poté, co Mě uctil podle pokynů písem a dal všechno své vlastnictví obětnímu knězi, měl by vložit

obětní oheň do svého nitra. Takto by měl se zcela odpoutanou myslí přijmout sannjás.

„Tento muž, který přijal sannjás, nás předčí a vrátí se domů, zpátky k Bohu.“ S těmito myšlenkami staví polobozi sannjásimu do cesty překážky tím, že se mu zjevují v podobě jeho bývalé manželky nebo jiných žen a přitažlivých objektů. Sannjásí by však neměl polobohům ani jejich projevům věnovat žádnou pozornost.

Chce-li mít sannjásí na sobě něco víc než jen kaupín, může si přes něj kolem pasu a boků omotat ještě jednu látku. Jinak, pokud nenastane nouzová situace, by neměl mít nic než svou dandu a nádobu na vodu.

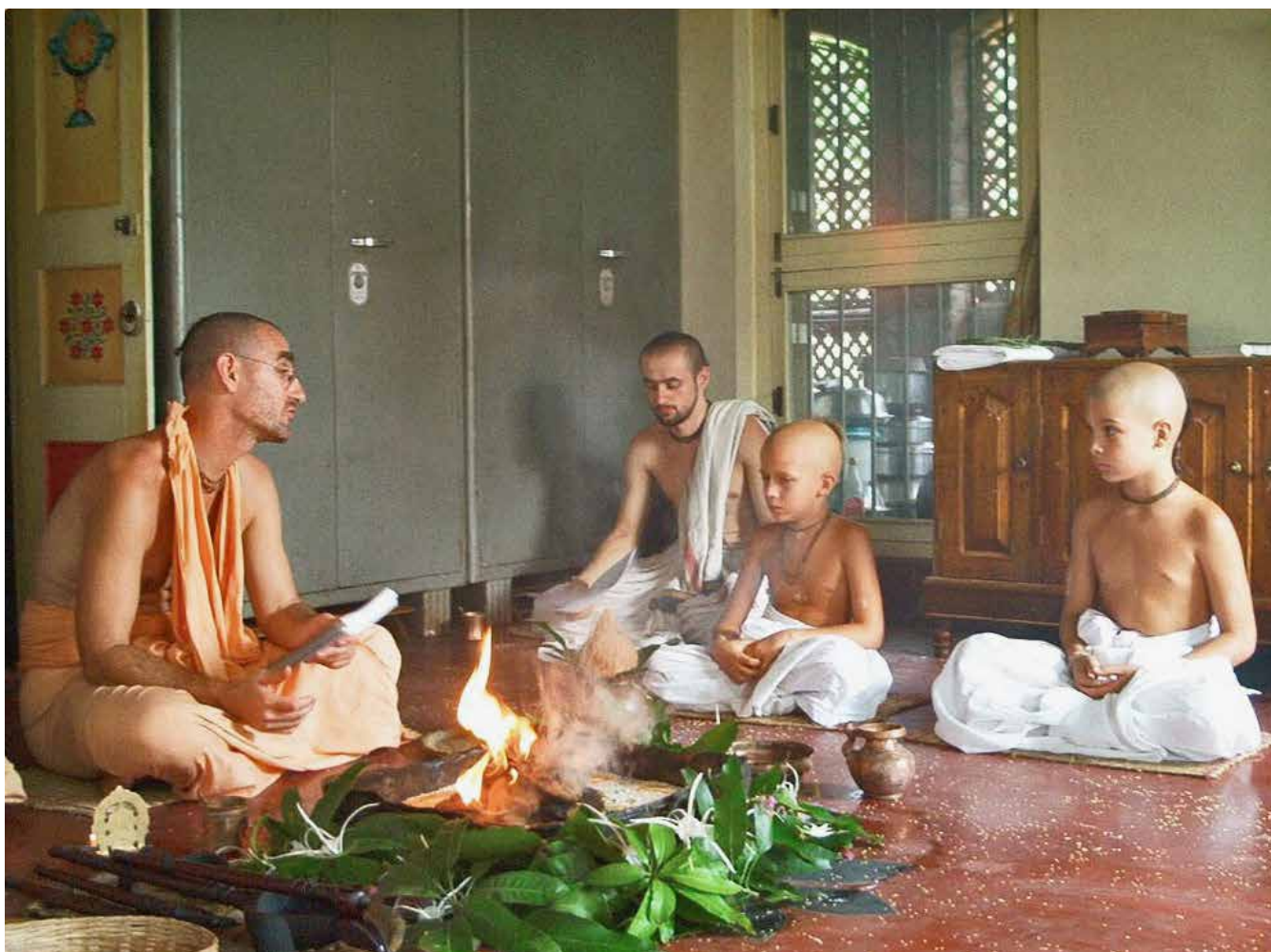
Sádhu by měl položit nohu na zem až poté, co se očima přesvědčí,

že tam nejsou žádní živí tvorové, například hmyz, které by mohl zaslápnout. Vodu by měl pít až poté, co ji přefiltruje přes cíp svých šatů, a říkat by měl jen slova čistá svou pravdivostí. Konat by měl také jen ty činnosti, které myslí pečlivě ověřil jako čisté.

Toho, kdo nepřijal tři druhy sebekázně – vyhýbat se zbytečnému mluvení, zbytečným činnostem a ovládat svůj životní vzduch, nelze v žádném případě považovat za sannjásího jen proto, že nosí bambusové tyče.

Sannjásí by se měl vyhýbat domům, které jsou znečištěné a nedotknuté, a bez předběžných propočtů by měl jít do sedmi domů a spokojit se s tím, co tam vyžebrá. Podle nutnosti může navštěvovat členy každé ze čtyř společenských tříd.

Dokud oddaný nemá jasně zrealizované duchovní poznání, měl by prokazovat osobní službu guruovi

Sannjásí by měl vzít vyžebnané jídlo, opustit zalidněné oblasti a jít k nějaké vodní nádrži na osamělém místě. Tam by se měl vykoupat, důkladně si umýt ruce a část jídla rozdat těm, kteří o ně požádají. To vše by měl udělat mlčky. Potom by měl zbytky dokonale očistit a sníst vše na talíři, aniž by si něco nechal na později.

Sádhu by měl sám putovat po Zemi, bez pout ke hmotě, se zcela ovládnutými smysly, stále nadšený a spokojený díky realizaci Nejvyššího Pána a vlastního já. Na vše by měl pohlížet nezaujatým pohledem a neochvějně setrvávat na duchovní úrovni.

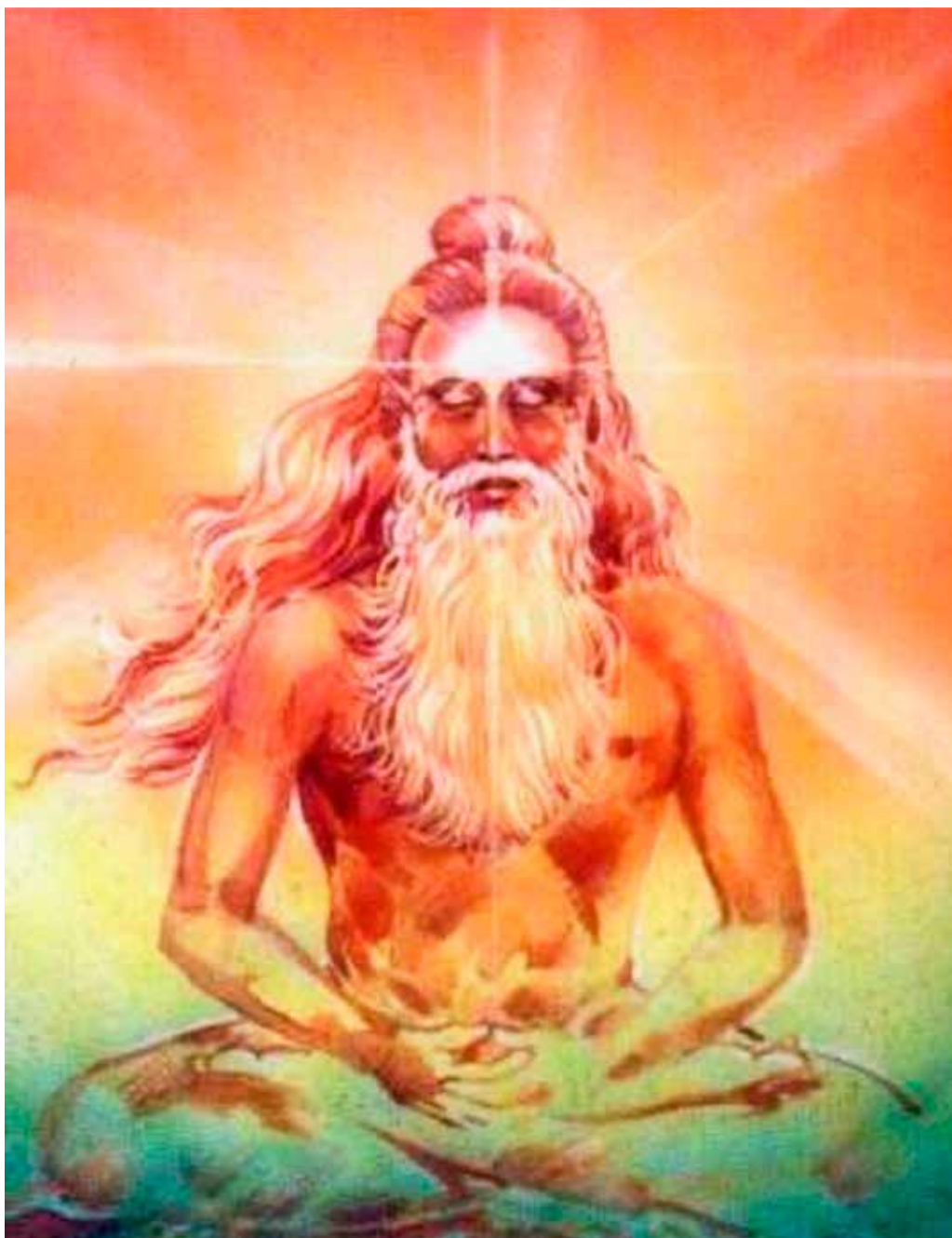
Mudrc sídlící na bezpečném a osamělém místě, s myslí očištěnou neustálými myšlenkami na Mě, by se měl soustředit jen na duši a uvědomit si, že se ode Mě neliší.

Neochvějným poznáním by měl mudrc jasně chápat povahu spontánního a osvobozeného stavu duše. Pouto nastává, když se smysly odchýlí ke smyslovému požitku, a úplné ovládnutí smyslů představuje osvobození.

Proto by měl mudrc zcela ovládat pět smyslů a mysl svým vědomím Krišny a poté, co okusil duchovní blaženost ve vlastním nitru, by měl žít odpoutaný od nepatrného hmotného uspokojování smyslů.

Mudrc by měl putovat na posvěcená místa, podél tekoucích řek a samotou hor a lesů. Vstupovat do velkoměst, měst a na pastviny a oslovovat obyčejné pracující lidi by měl jen proto, aby si vyžebnal holé životní nezbytnosti.

Člověk ve stavu vánaprasthy by měl vždy přijímat milodary od druhých, protože tím se oprošťuje od klamu a brzy dosáhne dokonalosti v duchovním životě. Ten, kdo se živí takto pokorně nabytou potra-

Člověk v postavení vánaprasthy by měl podstupovat askezi

vou, ve skutečnosti očišťuje svou existenci.

Člověk by nikdy neměl vidět jako konečnou realitu ty hmotné věci, které zjevně zaniknou. S vědomím prostým připoutanosti ke hmotě by měl zanechat všech činností zaměřených na hmotný pokrok v tomto i příštím životě.

Člověk by měl logicky zvážit, že vesmír nacházející se v Pánu a jeho vlastní hmotné tělo složené z mysli, řeči a životního vzduchu jsou z konečného hlediska

výtvořeny Pánovy matoucí energie. Takto spočívající ve vlastním já by se měl vzdát víry v tyto věci a již nikdy je neučinil předmětem své meditace.

Učený transcendentalista, pohroužený v rozvoji poznání a tímto odpoutaný od vnějších objektů, i Můj oddaný, který netouží ani po osvobození, zanedbává povinnosti týkající se vnějších obřadů či vybavení. Jejich chování tedy přesahuje rámec usměrňujících pravidel.

Paramahansa, ač velmi moudrý, by se měl radovat ze života jako dítě nedbající na poctu a zostuzení; ač velmi zkušený, měl by se chovat jako mentálně zaostalá, nezpůsobitelná osoba; ač velmi učený, měl by mluvit jako šílenec, a ač znalec védských pravidel, měl by jednat neusměrněným způsobem.

Oddaný by se nikdy neměl věnovat plodonosným obřadům uvedeným v karma kándske části Véd a zároveň by se neměl stát ateistou, který jedná či hovoří v rozporu s védskými pokyny. Neměl by ani mluvit jako pouhý logik či skeptik a nestavět se na žádnou stranu v jalových debatách.

Světce by se nikdy neměl nechat vylekat či rozrušit jinými lidmi a sám by také neměl nikoho strašit ani rozrušovat. Měl by tolerovat urážky od druhých a sám nikdy nikoho neponižovat. S nikým by neměl vytvářet nepřátelství kvůli hmotnému tělu, protože by nebyl o nic lepší než zvíře.

Jeden Nejvyšší Pán sídlí ve všech hmotných tělech a v duši každé bytosti. Tak jako se Měsíc odráží v nesčetných vodních nádržích, je Nejvyšší Pán – byť jediný – přítomný v každém. Každé hmotné tělo je tedy v konečném smyslu tvořené energií jednoho Nejvyššího Pána.

Nikdo by neměl být skličeny, když občas nezíská vhodné jídlo, a neměl by se radovat, když se mu dostane jídla v hojnosti. Měl by být pevný ve svém odhodlání a chápat, že obě situace jsou pod kontrolou Boha.

Je-li třeba, měl by člověk vyvinout úsilí, aby si obstaral dostatek jídla, protože udržovat zdraví je nutné a vhodné za všech okolností. Když jsou smysly, mysl a životní vzduch v dobré kondici, je možné rozjímat o duchovní pravdě a jejím pochopením dosáhnout osvobození.

Jídlo, oblečení a lůžkoviny, které přijdou samy od sebe, by měl mudrc přijmout, ať jsou prvotřídní nebo nekvalitní.

Tak jako Já, Nejvyšší Pán, ze své svobodné vůle konám pravidelné povinnosti, měl by ten, kdo má realizované poznání Mě, udržovat celkovou čistotu, očišťovat si ruce vodou, koupat se a plnit další usměrňující povinnosti ne pod vlivem násilí, ale z vlastní svobodné vůle.

Realizovaná duše již nevidí nic jako oddělené ode Mě, protože její realizované poznání Mě zničilo toto klamné vnímání. Jelikož hmotné tělo a mysl byly dříve na toto vnímání zvyklé, někdy se může zdánlivě znovu objevit, ale v čase smrti získává seberealizovaná duše stejný majestát jako Já.

Ten, kdo je odpoutaný od uspokojování smyslů, jelikož ví, že vede k utrpení, a kdo touží po duchovní dokonalosti, ale vážně nezkoumal proces vedoucí k dosažení Mě, by měl vyhledat pravého a učeného duchovního mistra.

Dokud oddaný nemá jasně zrealizované duchovní poznání, měl by stále s velkou vírou a úctou a bez závlsti prokazovat osobní službu guruovi, který se ode Mě neliší.

Ten, kdo neovládl šest podob klamu (chtíč, hněv, chamtivost, vzrušení, pýchu a omámenost), jehož inteligence, vůdce smyslů, je nesmírně připoutaná k hmotným věcem, jemuž chybí poznání a odpoutanost, jenž přijímá stav sannjás proto, aby si opatřil živobytí, jenž popírá uctívané polobohy, své vlastní já a Nejvyššího Pána ve svém nitru a tak ničí všechny náboženské zásady a jenž je stále nakažený znečištěním hmotou, se nachází na scestí a je ztracený v tomto i v příštím životě.

Hlavními náboženskými povinnostmi sannjásího jsou vyrovnanost a nenásilí, zatímco pro vánaprasthu je nejdůležitější askeze a filozofické chápání rozdílu mezi tělem a duší. Hlavními povinnostmi hospodáře jsou poskytovat útočiště všem živým bytostem a provádět oběti, a brahmačářiho především sloužit duchovnímu učiteli.

Hospodář může mít sex se svou manželkou jen v době předepsané pro plození dětí. Jinak by měl praktikovat celibát, askezi, čistotu mysli a těla, spokojenost ve svém přirozeném postavení a přátelství vůči všem živým bytostem. Všichni lidé bez ohledu na společenské postavení či zaměstnání mají uctívat Mě.

Ten, kdo Mě uctívá konáním svých předepsaných povinností, nemá jiný předmět uctívání a je si stále vědom Mé přítomnosti ve všech živých bytostech, dosahuje neochvějně oddané služby Mně.

Můj milý Uddhavo, jsem Nejvyšší Pán všech světů a tvořím i ničím tento vesmír, jelikož jsem jeho konečnou příčinou. Jsem tedy Absolutní Pravda a ten, kdo Mě uctívá neselhávající oddanou službou, dospěje ke Mně.

Kdo takto očistil svou existenci konáním svých předepsaných povinností, kdo plně chápe Mé svrchované postavení a kdo je obdařený poznáním písem a realizovaným poznáním, ke Mně velmi brzy dospěje.

Lidé následující tento varnšramský systém přijímají náboženské zásady v souladu s autorizovanými tradicemi správného chování. Jsou-li tyto varnšramské povinnosti zaslíbeny Mně v rámci láskyplné služby, udělují nejvyšší dokonalost života.

Můj milý svatý Uddhavo, nyní jsem ti v odpověď na tvoji otázku popsal, jak se může Můj oddaný dokonale plnit své předepsané povinnosti vrátit ke Mně, Nejvyšší Osobnosti Božství. 🙏

Duchovní chuť... ...z Damodary

Haré Krišna všem čtenářům, byl jsem osloven s žádostí napsat článek o Damodare. Určitě to není o nějakých technických datech, takže musím začít o něco dříve...

Do oddané služby jsem se přidal poté, co jsem jednoho dne potkal Pádajátru. Vlastně ten den dorazila Pádajátra na letní tábor v Protivanově. Chvilí na to se koupilo Náma Hatta centrum Lutotín, kde s Ašvaharim prabhuem a Šjáméšvarí déví dásí začala moje pravidelnější oddaná služba Krišnovi. V té době jsem žil s partnerkou, se kterou jsme se později vzali. Mnozí jistě znáte moji ženu Páliku déví dásí. Ta byla nedílnou součástí mé distribuce prasádam. Budu proto často mluvit v množném čísle.

Od začátku jsem v oddané službě tíhnul k distribuci prasádam. Na jaře 2002 jsem odešel na zkušenou do Góvindy v Praze. V té době pod vedením Lómančity prabhua, kterému bych tímto rád poděkoval za přátelско-otcovský vztah a vše, co pro mě/nás udělal. Protože mi služba v Góvindě nestačila, začal jsem chodit na brigádu k Prahládovi prabhuovi do pekárny Nitáj. A právě Prahlád měl službu a bydlení pro mě i pro Páliku, a tak jsme na podzim 2002 odešli do Prahy. Tady jsme nabyli první zkušenosti s výrobou. Na jaře 2003 jsme přestoupili do restaurace Balarám. Během této služby jsme dostali zasvěcení od našeho drahého duchovního mistra HH Kadamby Kánany Svámího. V roce 2004 začíná naše vlastní distribuce prasádam na Moravě.

Na podzim 2006 jsme vyrobili první balíček do zdravé výživy. Na etiketě byla již značka Damodara, kterou nám tehdy navrhl bhakta Marek Kuča. Ten také vyrobil první etikety a velmi napomohl vzniku Damodary. Na podzim 2007 jsme zkolaudovali první výrobu v našem domě. V tuto chvíli se na etiketě zjevuje - vyrábí: Damodara, Josef Nejedlý. A to je tam zatím dodnes. Od této chvíle vyrábíme různé druhy prasádam do obchodů a na sankirtan. V té době nám občas někdo pomůže, ale trvalý základ jsme pořád jen já a Páliká.

V roce 2010 nastává větší změna. Přichází náš první oficiální zaměstnanec Bhaktidžan prabhu a po

něm v následujících měsících další oddaní. Damodara roste den za dnem. Abychom vydělali dostatek peněz pro všechny, museli jsme neustále rozšiřovat sortiment zboží. Už v roce 2011 nám byla naše výrobní malá, tak jsme pronajali nové, větší výrobní prostory v Drahanech.

Na jaře 2013 již nešlo kvůli obratu udržet, že nebudeme plátcí DPH. Vešli jsme tedy do plátcovství a koupili dvě nová auta. V létě 2013 jsme se rozhodli koupit dům v Drahanech, dnešní Brahmalóku - hlavní základnu Damodary.

Pavla Müllerová, naše nejlepší obchodní zástupkyně, v nadšení z Ladu

Sklad mouky a Džaj Nitái

Nebylo to ovšem vůbec, vůbec lehké. Protože právě čerstvé dluhy za auta nám znemožnily dostat hypotéku na dům. Zdálo se, že už se to ani nepovede, ale na poslední chvíli mi jeden oddaný se svojí ženou ručili u banky. Tímto jim moc děkuji. Následoval další velmi obtížný maraton. Přestavění Brahmalóky na výrobu muselo být hotové do 4 měsíců, včetně kolaudace a hygienického schválení. Se zedníkem bhaktou Álou

V tuto chvíli hlavní Božstva Damodary - Gaura Nitái, která dříve uctíval Šjámananda prabhu

a dalšími pomocníky jsme to zvládli s odřenýma ušima. 5.3.2014 jsme úspěšně zkolaudovali a výroba na Brahmalóce se rozjela. Také s koncem finanční krize přišla ve společnosti větší touha po zdravém stravování, a tak roky 2014 až 2016 byly těmi nejprogresivnějšími. Nyní jsme ve fázi udržování, ale věřte, že i to znamená mnoho každodenních výzev.

Jak vypadá dnešní Damodara? V kanceláři je Ratnámálá dévi dásí a bhakta Jan, známý spíše jako Slappy. Kuchaři Lílá Purušóttama prabhu, Nitái Navadvípačandra prabhu, Bhaktidžan prabhu, Padmanábha prabhu a Rúpa Vilása prabhu. V cukrárně je Nrisinha Čaitanja prabhu, bhakta Michal a bhakta Jirka (známý jako Kačer). Vše rozváží náš řidič bhakta Honzík z Brna. Dále máme ve výrobě 4 matky, které balí do sáčků, a jednoho skladníka.

V Drahanech momentálně máme k používání více budov. Za loňský rok jsme distribuovali cca půl miliónu kusů prasádam. Nemohu vypsát všechny detaily, ale zkusil jsem alespoň něco. Všem, kteří kdy jakýmkoliv způsobem pomohli tomuto rozdávání prasádam, z hloubi srdce děkuji. Džaja Šríla Prabhupáda!

Váš služebník Páda Pankadža dás ॐ

Damodara se hodí třeba i na parikramu na Varšaně :)

Bude Pádajátrá 2020?

Když už jsme si říkali, že nám ty přípravy na Pádajátru tak pěkně jdou, nastoupil koronavirus a všechno je jinak.

Nebo spíš vlastně nijak, jsme neustále nastražení a sledujeme, jak se situace vyvíjí. Pádajátrá měla začít 19.7. a skončit 6.8. Naštěstí je trasa předběžně zařízená z předešlého roku, takže snad bude stačit pouze oživit kontakty. Obvoláme všechny starosty, ředitele škol a další osoby, s kterými jsme domlouvali ubytování a místa programů, a zjistíme, jestli by se u nich Pádajátrá mohla zastavit za předpokladu, že vláda v létě zmírní omezení a lidé se budou moci shromažďovat. Uvidíme, jaký mají Šrí Šrí Nitái Gaurasundara sladký plán, pokud to aspoň nějakým způsobem bude možné, Pádajátrá letos vyrazí.

Prosba o pomoc: adoptujte voly!

Bez ohledu na koronavirus pokračujeme s těmi přípravami, které jsou možné (aktualizace webovek, tvorba propagačních materiálů, příprava vybavení atd.), a také se intenzivně soustředíme na naše voly.

Hlavní priorita teď pro nás je zajistit jim pravidelnou práci na tý-

denní bázi. Přece jenom práce je jejich dharma a Šríla Prabhupáda chtěl, abychom tento potenciál volské síly zaměstnali a využili. Zatím jsme v tom celkově jako společnost pozadu a chtěli bychom to napravit alespoň za českou Pádajátru. Situace je komplikovaná a zvažovali jsme už řadu možností:

1. dát dohromady tým oddaných, kteří by s voly pracovali na Krišnově dvoře - to se nepodařilo
2. uvažovali jsme o tom dát voly na Nava Gókulu, kde ale zatím nemají vybudované dostatečné zázemí a tři voly by pro ně možná bylo velké sousto (mají jednoho vlastního)
3. padlo slovo i o Novém Nandagrámu, ale to by byla hudba daleké budoucnosti, protože tam zatím není ani zázemí, ani lidská síla
4. vzhledem k této nelehké situaci, která v tomto ohledu panuje v české játre, už jsme přemýšleli i o tom dát voly k někomu z venku, komu bychom platili za ustájení a práci
5. v současnosti jsme zvýšili pravidelný příspěvek na voly, který posíláme na Krišnúv dvůr, a s Prémadattou Prabhuem se snažíme přijít na to, jestli by s touto finanční injekcí do zemědělského de-

partmentu nevyšetřil čas na to, aby s voly pracoval

Situace je bohužel taková, že peníze vládou světu, a proto bez pravidelného přísunu peněz (alespoň ze začátku) se nám zřejmě nepodaří nic ustanovit. V současnosti měsíčně dostáváme 3 950,- Kč, což jde na tři voly: Dharmu (ten už je v důchodu), Pávanu a Džanmáštama (sami posíláme 1 000,-). Jen pro představu, měsíční poplatek za ustájení a potravu pro jednoho koně se pohybuje okolo 7 000,-.

Prosíme vás proto o pravidelný příspěvek jakékoli velikosti, abychom mohli ustanovit pravidelnou a hlavně častější práci s voly.

Trvalé příkazy k úhradě prosím směrujte na účet: 2900620191/2010.

Mnohokrát děkuji všem, kteří už pravidelně přispívají, a taky oddaným ze Svitav, kteří nám pomohli jednorázovou finanční injekcí pro pokrytí prvních měsíců tohoto roku. Pokud vás zajímají detaily, máte jakékoli dotazy, nebo můžete jakkoli pomoci, zavolejte mi prosím na číslo +420737879641, nebo napište na bh.prahlad@gmail.com.

Váš služebník,
Nrisinha Čaitanja dás 🙏

JAK TO BUDE S FESTIVALEM RATHA-YATRA?

Milí čtenáři časopisu Náma Hatta, doba virová je nejistá a plány ještě více než kdy jindy :).

Přesto, nebo právě proto, pro vás máme toto oznámení: přípravy na festival Ratha-Yatra jsou v plném proudu a datum pro konání festivalu je naplánované na 12. července.

Pokud tento termín vzhledem k virové situaci nebude možný, festival bychom se snažili posunout na začátek září. Budeme vás informovat prostřednictvím FB, emaily a stránek www.ratha-yatra.cz.

Nebojte se, Pán Balarám, který pro svého bratra Džagannátha dokonale aranžuje každý detail Jeho zábav, má všechno pod kontrolou. Festival bude přesně v tu dobu, kdy si to Pán Džagannáth bude přát :).

Dále pro vás máme tip, jak se zabavit během karantény :)).

Vyhlašujeme soutěž o nejlepší plakát a logo.

Tři nejhezčí návrhy na plakát festivalu Ratha-Yatra a logo RY festivalu samozřejmě štědře, extaticky odměníme!

Své návrhy můžete posílat na:
rathayatra.prague@gmail.com

Soutěž končí 2. 5. 2020

Děkujeme a těšíme se na společnou službu! Hare Krišna!

Vaši služebníci z festivalového týmu. 🙏

Být, či nebýt... veganem

Více a více oddaných se stává vegany, protože říkají, že mléko není čisté; je v něm obsaženo tolik krutosti vůči kravám. Ale Šríla Prabhupáda ohledně toho nebyl fanatický. Šríla Prabhupáda cítil, že mléko je velmi důležité, že ho potřebujeme pro rozvoj jemnějších mozkových tkání. Dokonce i v Americe, kde byl do mléka přidáván vitamín D, který nemusí být vegetariánského původu, Prabhupáda řekl: „Nedělejte si s tím starost, jen ho pijte. Musíme pít mléko.“ Takže Prabhupáda se zdál být v těchto věcech poněkud pragmatický.

Ted říkají: „Ale je to horší než kdy jindy. Teď bychom udělali lépe, kdybychom byli vegany.“ Inu, vážím si těchto oddaných, osobně cítím, že když je kráva držena v pekelných podmínkách a využívána, je to špatná věc. Je to špatné!

Tady v Austrálii jsem viděl mnoho krav, jak čekalo na to, až je naloží do vlaku. Telata zavřená v ohradách. Brzy ráno jsem zpíval džapu, nikdo tam nebyl, jen ta telata... něco mi říkalo... cítil jsem takové pnutí nechat je utéct. Ale

stejně by neměla kam jít. Chtělo se mi je pustit, ale kam? Celá planeta je pro ně vězení. Není pro ně žádný volný kousek země. Ať půjdou kamkoli, chytanou je – tak pekelné, úplně pekelné! Ale alespoň když vezmeme jejich mléko a nabídneme ho Křišnovi, můžeme jim do-
přát nějakou úlevu; pár malých kapek úlevy v jejich dočasném utrpení.

(*hřmoucím hlasem*) „Když se ze všech stanou vegani a milióny a milióny lidí na světě nebudou pít mléko, pak to mléčný průmysl pocítí a spotřeba mléka klesne a méně krav bude muset trpět tím vším. To zmírní dočasné utrpení krav! Jo! Dočasné utrpení těch krav zmírníme.

Co když ale vezmeme jejich mléko a nabídneme ho Křišnovi? Těm samým kravám poskytneme věčný prospěch, který nemůže být ničím zničen. Ať oddaní vezmou všechno mléko, co nejvíc, a všechno obětují Křišnovi! Takto dejte kravám co nejvíce věčného prospěchu. Zbytek světa se může stát vegany. Měli bychom mít spoustu mléka, spoustu, a veganům budeme rozdávat mléčné sladkosti!

1. října 2013, Melbourne, Austrálie,
Šrímad Bhágavatam 2.3.1
z kksvami.blogspot.com 📍

GRATINOVANÉ BRAMBORY SE SÝREM NA SMETANOVÉM ŠPENÁTU

Smetanový špenát

Ingredience:

- 400 g špenátu (mražený, nejlépe listový) zbavený vody
- 100 ml smetany na vaření
- 1/3 čl asafoetidy
- 1/2 čl soli
- 1/3 čl pepře
- ghí nebo máslo

Mezitím, co se pečou brambory, tak vezměte špenát zbavený vody a trochu ho nožem překrájejte na drobnější kousky. Dále ho orestujte na troše ghí, osolte, opepřete, přidejte asafoetidu a smetanu. Nechte vše propojit a zlehka projít varem.

S láskou a oddaností nabídneme Šrí Krišnovi.

Gratinované brambory

Ingredience:

- 600 g brambor (varný typ A nebo AB)
- 20 g ghí nebo másla (rozpuštěného)
- 250 ml smetany ke šlehání
- 300 g strouhaného sýra dle vlastního výběru
- 2 čl soli
- 1/2 čl pepře
- 1/2 čl asafoetidy
- 1 pl sušeného rozmarýnu nebo tymiánu
- 1/4 čl strouhaného muškátového oříšku

Recept poskytl bhakta Petr Malý

Zahřejte troubu na 180 °C, horkovzdušnou na 160 °C. Brambory oloupejte a nakrájejte na tenké plátky. Zapékací nádobu o litrovém objemu vymažte máslem. Smetanu, 1/4 lžičky muškátového oříšku a všechno koření vložte do rendlíku, na středním ohni přiveďte k varu a ihned stáhněte z plamene.

Plátky brambor, sůl a pepř navrstvěte do vymazané zapékací nádoby s tím, že vrstvy prokládáte sýrem. Navrchu by při tom jako poslední před upečením měla být vrstva brambor. Rovnoměrně zalijte horkou smetanovou směsí. Dejte do předehřáté trouby a pečte tři čtvrtě hodiny, aby brambory změkly. Poté na závěr posypte poslední vrstvou sýru a ještě deset minut zapečte.